

На размеђи две године

ЖИВОТ ИЗМЕЂУ ПЛАНОВА И СТВАРНОСТИ

На измаку године која је донела многе турбуленције, неизвесности, стрепње, бриге, недоумице, опадање стандарда војним пензионерима, одиста је тешко, на основу свих трендова и процеса, дати прогнозу онога што ће нас снаћи у идућих два наест месеци. Само са уздахом можемо да се присетимо оних деценија, означених социјалистичким обележјима, када смо са дозом изузетног оптимизма били загладени у будућност. А на хоризонту као да је писало да ће мир још дуго владати, да ће стандард бити све бољи, да се чини све како би годишњи одмори могли да се поведу у добрим условима и уз повољне цене, да протоком одређеног времена и рада може да се очекује унапређење, да се све време граде савремени станови и само је питање када ће млађане старешине се са својим породицама уселити у њих.

Данас, у модерном капитализму, који нам је наметнут споља, али и из унутрашњег миљеа, све је некако другачије: стандард војних пензионера је у незадрживом опадању, многа су им права укинута или окрњена, око 4.000 пензионисаних официра и подофицира, што је некада било незамисливо, нема било какав кров над главом, приближно толико није коначно решило стамбено питање, а на хоризонту, заклоњеном туробним облицама, нејасни визири... Није овде реч о упоређивању два друштвено-економска поретка и историјска периода, нити се навикајући опходимо према једном од њих, упоређујући га са другим, већ је ово покушај да се речима који предочавају црно-белу слику дочара време некада и стави у контекст садашњег.

Свако ко разуме збивања на кугли земљској, добро зна да су, у последње безмало три деценије, из светских центара моћи генерисане снажне промене, произведени су ратови у које смо и ми увучени, мада се овде све чинило да до оружаних сукоба не дође. Уследиле су економске промене, санкције, реформе, ускраћивања права под видом наставка демократизације друштва, заустављене су фабрике, изазвана су падања предузећа која су добро пословала, лукаво су им одузимали тржишта, урушавана је национална економија, инсталирана су чудна права на диктат „великог брата“... Са Запада су допирали снажни таласи утицаја на свест људи, који су имали задатак да нам промене свест, да маргинализују национални понос и интересе, да ослабе морал и патриотизам. Говорило се да обавезно треба следити светске токове у којима се губе национална обележја, јер то ишту савремени токови.

Последњих година, међутим, Србија се постепено враћа свом идентитету, циљевима и оригиналном путу, стремићи ка решењима која су се показала добрим у развијеним земљама, посебно у области националне економије. Од 2014. до 2018. успешно је спроведена фискална стабилизација државног буџета у којој су, силом прилика, пензионери дали највећи допринос. Званичници државе су много пута исказали захвал-

Недавно је министар одбране Александар Вулин саопштио да су припадницима Војске Србије, односно Министарства одбране у 2019. години плате увећане два пута. Њиховим колегама у пензији – једном, али тек од почетка 2020. године. До пре десет година, када су активни припадници система одбране добијали повишицу, она је припадала и војним пензионерима.

ност друштвеној групи трећег доба на допринос стабилизацији укупних економских прилика. Захваљујући томе порастао је рејтинг Србије, тако да су уследиле бројне иностране инвестиције. Сиромашнији део друштва је дао пуни допринос бољитку. Али очекује да ће се, осим декларативних захвалности, уследити и конкретне економске мере усмерене на враћање окрњеног дела пензије за четири године, уз прописану камату. Удружење војних пензионера Србије више пута се обраћало надлежним државним институцијама, захтевајући да се поступи у складу са уставним одредбама, јер пензије су имовина која не би требало да буде делом трајно одузета. Према досадашњој пракси Удружење неће стати у својим захтевима све док се држава не буде одужила својим грађанима што су поднели огроман терет.

Предстојеће усклађивање пензија од само 5,4, насупрот увећању плата у просеку од 9,6 одсто разочарало је многе пензионере. Сви су већ постали свесни да је јаз између плата и пензија немогуће смањити. Већ неколико месеци пензионери су били изложени утицајима државних чиновника који су победоносно говорили како је швајцарски модел за усклађивање пензија најбољи. Говорили су да ће бити исправљене све неправде према пензионерима и да ће њихова месечна примања бити у значајном успону. Када је у Скупштину стигао предлог амандмана да се швајцарски модел измени тако што би индексација пензија у односу на плате била 60 према 40 одсто. Народни посланици нису били расположени да промене оно што је претходно обзнањено као „истина“ да је то најбоља опција. А испало је да баш није тако.

Економисти су, на основу параметара, израчунали да ће управо према швајцарском моделу усклађивања са садашњих 46 одсто у односу на плате, стрмоглавити се до 37 одсто, па и ниже.

Реаговао је председник РС Александар Вучић који је, представљајући план развоја

Србије од 2020. до 2025. године, учинивши проблем, рекао да ће за пензије држава увести две нове институције, како би се зауставио њихов пад. Међутим, током идуће године ће тешко бити да се било шта учини. Тек 2021. године, када буде отишао Међународни монетарни фонд, моћи ће да се ситуација побољша.

На крају 2025 просечна плата у Србији, како се планира, биће 900 евра, а просечна пензија између 430 и 440 евра. Динар ће и даље остати стабилан, то јест између 117 и 120 динара (курс је у тим границама од 2012. године). Са платама ће током наредних година, како рече председник, ићи лакше. Са пензија ће бити много теже. Данас просечна пензија је на нивоу од 46 одсто у односу на плате. Пројекција указује да би просечна пензија могла да падне на 37, 1 одсто, па би на крају планског периода била око 350 евра. Ситуација би могла да буде лакша 2021. године, када се завршава мисија ММФ. Пензије би могле да буду 10,6 до 10,8 БДП.

Недавно је министар одбране Александар Вулин саопштио да су припадницима Војске Србије, односно Министарства одбране у 2019. години плате увећане два пута. Њиховим колегама у пензији – једном, али тек од почетка 2020. године. Да ли је то праведно? До пре десет година, када активни припадници система одбране добију повишицу, она је припадала и војним пензионерима. Око четири деценије војне пензије су исплаћиване из Фонда за СОВО, који је исказивао све специфичности војне професије. Данас, када се војне пензије исплаћују из Републичког фонда ПИО, војне старешине истог положаја, чина и свих других елемената, на основу којих се одређује пензија, само пензионисани у различито време, имају различите пензије. Пензије се разликују чак до 30.000 динара. Због свих проблема које је донео прелазак војних пензија у РФ ПИО потребно је пензије војних старешина вратити у Фонд за СОВО. То је правца о коме се највише говори у оквиру војнопензионерске организације. Удружење је о томе обавестило надлежне државне институције.

Иако је Удружење у више наврата интервенисало код Управе за војно здравство МО да се нагомилани проблеми у тој области реше, мало шта је урађено, па ће ускоро бити предузете нове мере. У хијерархији проблема који тиште војне пензионере здравље је ипак најпречје.

На представљању инвестиционог плана Србије до 2025. године нису посебно поменути станови у изградњи за припаднике безбедносног сектора државе, укључујући и пензионере. Верујемо да су средства за те намене обезбеђена. Очекују се информације када ће пројекат од 30.000 станова бити завршен и када ће отпочети изградња станова у Београду.

Све оно што се буде догађало у идућој години може се назвати животом између планова и стварности. Биланс ће се већ знати за 12 месеци.

Звонимир ПЕШИЋ

Са 7. седнице Главног одбора Скупштине УВПС

РЕШАВАЊЕ ТЕКУЋИХ ПИТАЊА

Последњом седницом у овој години заокружена су питања која су у опсегу интересовања војнопензионерске популације. У средишту пажње било је доношење Закона о рачуноводству и обавеза Удружења које је из одредби тог прописа проистичу. Донета је и одлука о изменама одредби Правилника о социјалној и хуманитарној помоћи

Седница Главног одбора Скупштине УВПС одржана је 13. децембра у Хорској сали Дома Војске Србије. Седницом је председавао председник УВПС Љубомир Драгањац. На дневном реду су, после усвајања записника са 6. седнице ГлОд и извештаја о раду између 6. и 7. седнице, биле следеће тачке: упознавање са новим Законом о рачуноводству и обавеза Удружења и општинских и градских организација УВПС; измена Правилника о социјалној и хуманитарној помоћи у УВПС, Усвајање Плана рада УВПС за 2020. годину и Финансијског плана УВПС за 2020. годину; Покретање и усвајање одлуке за доградњу и реорганизацију Удружења и новелирање Статута УВПС; Проблеми у спровођењу Одлуке Владе Р. Србије о висини месечне закупнине за станове, гараже и привремени смештај који се користе за потребе Министарства одбране и Војске Србије; информација о новом Правилнику о решавању стамбених потреба у МО и Војсци Србије и развоју.

Председавајући је предложио и измену дневног реда, то јест да се после прве тачке обави кооптирање новог члана Главног одбора. Уместо преминулог Војислава Стојановића Удружење пензионисаних војних летача и падобранаца предложило је Милорада Башарагина. Предлог је прихваћен.

У наставку седнице председник Надзорног одбора УВПС Миле Глумац обавестио је чланове Главног одбора о променама које је изазвао Закон о рачуноводству и обавезама УВПС да те одредбе спроведе у живот.

Закон ступа на снагу 1. јануара 2020. године. Шта је ново? УВПС је сврстан у категорију „друга правна лица“. Све пословне књиге водиће се према међународним рачуноводственим правилима. Правно лице треба да о томе донесе свој акт. Све промене које се књиже, морају бити укњижене на основу веродостојног документа. Правно лице мора да одреди лице које ће бити одговорно за преглед докумената и сваки документ мора да буде потписан. Благајнички извештај се закључује сваког дана или најкасније наредног дана. Пословне књиге су непроменљив запис. За оне који се не придржавају тог закона, предвиђене су ригорозне мере. Скупштина УВПС је надлежна за измену нашег правилника. Рок за прилагођавање одредбама новог закона је шест месеци.

Како анимирати чланове

После образложења председника УВПС због чега се предлажу измене у Правилнику о социјалној и хуманитарној помоћи, то јест да се тиме проширују права на већи

Живот намеће теме: поглед на Хорску салу Дома ВС у којој је одржана седница Главног одбора Скупштине УВПС

број корисника, предложене промене су добиле зелено светло.

План рада и Финансијски план за идућу годину једногласно су усвојени.

Напомињући шта очекује нашу организацију у оквиру преиспитивања одредби Статута УВПС, председник Љубомир Драгањац је истакао да у тај посао треба укључити што више људи. Ако дају само једну корисну реченицу, то је довољно, нагласио је председник. Коначни облик Статута који предлаже Главни одбор, а усваја га Скупштина, треба да буде плод рада великог броја чланова. Међутим, у промене треба ићи веома опрезно. Питање финансирања организације је отежано јер УВПС од државе не добија ни један једини динар. Због тога је потребно преиспитати да ли су потребни сви органи који постоје. При томе је значајно изучити искуства других организација. Када у једној општини живи само 20 или 30 војних пензионера, о њима нема ко да води бригу осим УВПС. Како је речено на седници, докле год има војних пензионера, треба да постоји и организација. Све што буде промењено, треба да буде боље него што је било.

Шта чинити даље покушао је да одговори Милутин Пантелић. Он је напоменуо да је УВПС на један начин било удружење када су правним путем и уз велику помоћ организације остваривана закинута права.

Тада су људи стално долазили у просторије општинских и градских организација. Сада када нема оне трке и насушне потребе да се материјални статус чланова УВПС административно реши, људи су изгубили интересовање за организацију. Стога се и намеће потреба да се трага за садржајима. Основно је да се утврде питања на којима треба да ради УВПС. Важно је знати како да се активирају чланови.

Бранко Бакић се заложио са свеобухватне разговоре о променама у организацији. Предочио је да је УВПС недовољно видљива организација у друштву. На чланству је да размишља како се боље организовати. Новобеоградска организација се, између осталог, определила за неговање рада путем трибина. Реч је о окупљању људи према интересовањима. Очекује се да тај облик рада устали као један од начина аналитичког приступа проблемима, односно као облик сазнавања различитих погледа на живот.

Превелики раст закупнина

Председавајући је поставио и хипотетичко питање с киме да се УВПС удружи да би га држава више уважавала. При том је нагласио да Удружење никада није деловало политички и партијски. Запитао се за положај војних пензионера у ово време,

Измене у Правилнику о социјалној и хуманитарној помоћи

ПРОШИРЕН БРОЈ КОРИСНИКА

Дописна Скупштина Удружења војних пензионера Србије је од 13. до 25. децембра 2019. године, усвојила измену Правилника о социјалној и хуманитарној помоћи у Удружењу војних пензионера Србије, тако што је у члану 14. после став 1. додат став 2. којим се прописује да Главни одбор Скупштине УВПС може у периоду између две седнице Скупштине Удружења војних пензионера Србије, по потреби повећавати или смањивати број општих бодова из члана 5. и члана 8. овог правилника.

Главни одбор Скупштине Удружења војних пензионера Србије је, на седници од 13. децембра 2019. године, прихватио и усвојио измене Правилника о социјалној и хуманитарној помоћи у Удружењу војних пензионера Србије, тако што се у члану 5. став 1. Правилника број општих бодова повећава са 17 на 20, односно са 13.128,93 на 16.280,20 динара, (материјална помоћ), а новчана помоћ из става 2. истог члана (по основу здравственог збрињавања) се може дати без ограничења у погледу прихода по члану породичног домаћинства и то једном у години, како је прописано чланом 4. став 1. тачка 2. Правилника.

У члану 8. став 2. број општих бодова се повећава са 13 на 16, односно са 10.040,00 на 13.024,16 динара и може се дати једном у години.

Наведене измене Правилника се примењују од 1. јануара 2020. године. Захтеви који буду достављани од 1. јануара 2020. године решаваће се у складу са овим изменама.

У образложењу се још наводи:

„Чланом 4. ставом 1. овог Правилника до сада је било прописано да се члану Удружења војних пензионера Србије, ова помоћ може дати кориснику чији укупан приход по члану породичног домаћинства, које је дужан издржавати по закону, не прелази вредност до 17 (седамнаест) општих бодова или 13.128,93 динара у

којем се подноси захтев, о чему одлучује Извршни одбор у зависности о расположивим средствима.

Изменом и допуном Правилника предлаже се да то буде до 20 општих бодова или до 16.280,20 динара, (вредност општег бода је 814,01) од 1. 1. 2020. године, што је повећање за око 20,64%.

Чланом 4. ставом 2. овог Правилника до сада је било прописано да се члану Удружења војних пензионера Србије, ова помоћ може дати кориснику чији укупан приход по члану породичног домаћинства, које је дужан издржавати по закону, не прелази вредност до 33 општих бодова или 25.485,57 динара, о чему одлучује Извршни одбор у зависности о расположивим средствима.

Изменом и допуном Правилника предлаже се да то буде до 45 општих бодова или до 36.630,45 динара, (вредност општег бода је 814,01) од 01.01.2020. године, што је повећање за око 31,43%.

Чланом 8. ставом 2. овог Правилника до сада је било прописано да се члану Удружења војних пензионера Србије, ова помоћ могла се дати једном у календарској години уколико укупан приход по члану породичног домаћинства које је дужан да издржава по закону, није прелазило 13. општих бодова или 10.040,00 динара.

Изменом и допуном Правилника предлаже се да то буде до 15 општих бодова или до 12.210,15 динара, (вредност општег бода је 814,01) од 01.01.2020. године, што је повећање за око 17,78%.

Због прекида рада поштар материјали до чланова Главног одбора нису стигли на време, па су подељени на почетку седнице

када су војне пензије на нивоу од 56 одсто у односу на плате професионалних војних лица.

На седници је истакнут проблем једног броја војних пензионера којима су закупнине за станове, одлуком Владе РС, повећане и до два и по пута. Наведен је пример војног пензионера који има пензију од

50.000 динара, а уместо досадашње кирије од 10.000 динара месечно, сада треба да за те намене издваја 24.000, плус дажбине. Како је Удружење сазнало, до увећања станарина дошло је тако што је Влада применила пореску стопу за станове у појединим деловима земље (важност локације) и Београда (ексклузивна зона и још

два тарифна нивоа). Удружење ће, како су обавештени чланови Главног одбора, предложити да Влада поново размотри своју одлуку, имајући у виду чињенице које ће писменим путем упутити УВПС.

Председник Извршног одбора ГО УВПС Зоран Вучковић обавестио је чланове ГО о томе да је, после две године од како је поднет нацрт, донет нови Правилник о решавању стамбених потреба у МО и ВС. Нагласио је да се извесни критеријуми променили. Време чекања на стан и дужина чекања на стан, добили су већи значај, што је повољније за војне пензионере. Укинута је зајам као могућност за решавање стамбеног проблема. Пилотима се додаје 20 бодова на укупни број бодова. Број бодова за целу собу је 30, а за пола – 15 бодова. На име нарушеног здравственог стања уместо 20 бодова сада је одређено 40 бодова. Ратни војни инвалидима се додаје 40 бодова. Бодови се не одузимају ако премине носилац станарског права. Структура стана је повећана на основу броја чланова породичног домаћинства.

Текст правилника достављен је свим општинским и градским организацијама, тако да ће чланови о свему моћи подробно да се информишу.

3. Пешић

Година која је скоро из нас била је динамична, тешка година, у којој смо се сусрели с бројним изазовима, година у којој је војска значајно унапредила своју борбену готовост, своје способности, опремање, материјални положај својих припадника, али и година у којој је војска показала да је спремна и способна да заштити своју земљу и свој народ, истакао је министар одбране Александар Вулин представљајући резултате рада Министарства одбране и Војске Србије у 2019. години на конференцији за медије, којој су присуствовали начелник Генералштаба Војске Србије генерал Милан Мојсиловић и остали чланови колегијума министра одбране.

У тешким тренуцима, када смо били на ивици сукоба са шиптарским терористима на северу Косова и Метохије Војска Србије је у више наврата, у складу са наређењима свог врховног команданта, подигла борбену готовост на највиши ниво, показала апсолутну спремност и способност да испуни такво наређење, али важније од свега показала вољу, жељу, висок морал, техничку припремљеност и изнад свега показала спремност и решеност да чува и брани свој народ, где год и кад год је угрожен – рекао је министар Вулин на конференцији у Дому Војске Србије одржаној 29. децембра.

Он је истакао да су свим припадницима повећане плате за више од 18 процената у јануару и новембру и „да је то урађено у једној календарској години и години у којој инфлација скоро не постоји“. Увећана су и новчана примања свих војника, ученика и кадета, лица на стручном усавршавању, такође за више од 18 посто, што није била пракса до сада.

Брига о људима

Поредећи плате припадника Министарства одбране и Војске Србије у 2008. и 2019. године, министар Вулин је истакао да су официри просечно примају 567 евра, а да данас примају 768 евра просечно. Подофицири су раније имали плате 361 евро просечно, а данас 542 евра, док су војници имали зараду од 273 тада, а данас од 400 евра просечно.

Министар одбране је на конференцији оценио да суштински и можда један од најснажнијих удара који је Војска Србије доживела у прошлости није био само у смањивању њеног броја или у смањивању њене технике. Најснажнији удар на Војску Србије био је укидање система који је бринуо о припадницима Војске Србије.

Планским уништавањем тог система ви сте оставили војску без бриге државе и без бриге друштва, а то је најснажнији удар на Војску Србије. То је био најснажнији удар на њеног припадника. Купићете ви технику, купите ви опрему, али ово се најтеже враћа и ово се најтеже спроводи. Ми се трудимо да поново вратимо систем који брине о припаднику Војске од момента када уђе у наш систем образовања па до пензије и после тога. Да зна да се о њему и о његовој породици брине сваког дана – истакао је министар одбране.

У 2019. години имали смо висок буџет, 101,3 милијарде динара, реализовано је 99,8 процената, што је за многа министарства скоро незабележено. То говори да сте у стању да планирате и да сте у стању да све што сте испланирали заиста и урадите и спроведете – нагласио је министар одбране и најавио веома висок буџет у наредној

Годишња конференција министра одбране о кључним резултатима рада у 2019. години

СРБИЈА ИМА ВОЈНИЧКУ СНАГУ

Војска Србије ће се припремати, снажити, јер само када је Србија јака и има јаку војску, мир на Балкану је дуготрајан и изванредан, рекао је министар одбране и подсетио на неке од најзначајнијих вежби које је војска реализовала у 2019. години, међу којима су прикази способности „Слобода 2019“ и „Одбрана слободе“, здружена тактичка вежба са бојевим гађањем „Бегеј 2019“ и експериментална вежба подржана рачунарским симулацијама „Пионир 2019“.

Систем одбране је у години на измаку постигао значајне резултате

години, који изгледа да је номинално мањи, али је реално већи, јер је Министарство финансија на иницијативу Министарства одбране укинуло обавезно плаћање ПДВ-а на увоз добара за посебне намене.

После 10 година усвојене су Стратегија националне безбедности Републике Србије и Стратегија одбране Републике Србије, рекао је министар Вулин, наглашавајући да се свет променио, али, оно што је најважније, променила се и Србија.

Србија је сада земља која има и економску, дипломатску и војничку снагу. Србија је земља која има снаге да брине о себи, да процењује своје окружење и да чува мир на читавом Балкану – истакао је Вулин.

Враћени чиновни

Усвојене су измене и допуне Закона о Војсци Србије и то можда не значи много свим нашим грађанима, али припадницима Војске Србије значи веома много, рекао је Вулин и појаснио да је тиме омогућено да се врате чиновни капетана прве класе и водника прве класе, повећана је старосна граница за пријем у професионалну војну службу официра до 45 година, подофицира до 40 година живота, изједначени су наши припадници са државним службеницима по броју дана годишњег одмора, омогућен је

даљи развој војног школовања кроз могућност увођења подофицирског образовања и кроз могућност превозиња деце која заврше средњу војну школу у подофицирске чинове, затим брже унапређивање подофицира из статуса професионалног војника, као и пријем више људи из цивилства на бржи, непосреднији и једноставнији начин.

Ове године решено је 535 стамбених питања припадника Министарства одбране и Војске Србије, а Фонд СОВО је корисницима војне пензије поделио 16 станова и још 116 кредита за стамбено збрињавање.

Говорећи о опремању новим средствима наоружања и опреме министар Вулин је истакао да ће ова година бити запамћена по убрзаном и интензивном опремању.

Наше Ратно ваздухопловство данас је без сумње једно од најснажнијих у региону. Поред авиона МиГ-29 на кога смо бескрајно поносни, после 25 година набили смо нова средства. Четири борбена хеликоптера Ми-35М. Никада то нисмо имали у ваздухопловству, у редовима РВ и ПВО, никада није било оваквих борбених хеликоптера, а сада их имамо – истакао је министар Вулин и нагласио да су ове године стигла и три нова борбено-транспортна хеликоптера Ми-17, уз два нова која имамо од раније.

Стигло је и пет вишенаменских хеликоптера Х-145М, Ербасових хеликоптера, нај-

бољих у својој класи. Наши пилоти веома су задовољни њиховим перформансама, баш као што су веома поносни на Ми-35 и Ми-17. У оквиру војнотехничке помоћи Белорусије преузели су очекује се испорука 30 авиона МиГ-29 и у току је њихов ремонт и модернизација. Укупно смо обновили ресурсе 10 авиона „орао“, а број ће и даље расти. У току су модернизације МиГ-29, авиона „орао“ и Г4 – навео је министар одбране и додао да је до сада stigло 10 возила БРДМ-2МС од укупно 30 из донације Руске Федерације, а очекује се испорука 30 тенкова Т-72Б12 такође из донације РФ. Добијали смо 40 тешких инжењерских и других специјалних возила испоручених у оквиру донације НР Кине. Настављамо с опремањем пешадијских јединица новом генерацијом опреме по пројекту 1500+, а то је заштитна балистичка опрема, стрељачко наоружање и нишанска осматрачка оптоелектронска средства.

Рекорд у увођењу новог наоружања

Како је истакао министар одбране, ове године остварен је рекорд у увођењу нових средстава у наоружање и на томе честитао запосленима у Сектору за материјалне ресурсе, Војнотехничком институту и Одбрамбеној индустрији Србије.

Увели су 49 нових средстава наоружања и војне опреме из домаћег развоја. Војнотехнички институт је направио 25, Одбрамбена индустрија Србије 12, а 12 је већ у нултим серијама. Питате се да ли су те бројке важне. Ако ВТИ, који је до пре неколико година био скоро уништен и пред гашењем, може да да највећи број нових средстава из свог развоја и своје памети, онда то говори да смо на путу развоја и унапређења те најзначајније војнотехничке установе. Војнотехнички институт је имао ноћи у којима су им из Министарства одбране стизала наређења, 2006. године ако се не вaram, да се преко ноћи отпусти 400 инжењера, од 800 или 900. Никада се нисмо опоравили од тога. Инжењери који су остали на улици створили су читаву приватну индустрију и све ово приватно што видите, све су то инжењери из ВТИ-а, или су отишли у иностранство. Ми смо прошле године примили око 70 инжењера, а тада смо отпустили 400. Дуг је пут нашег опоравка и неће то ићи брзо. Сада више није проблем ни новац, обезбедили смо новац и за стимулације инжењера, за стипендије неких будућих инжењера и стручњака, али су проблем људи – борба на тржишту. Са вама се сада бори читав свет спреман да плати колико год хоћете за знање и памет наших инжењера – рекао је министар Вулин.

Према његовим речима, тежишни задаци су и модернизација тенка М-84, борбеног возила пешадије М80, хаубице „гвоздика“ калибра 122мм, система „огањ“ и хеликоптера „газела“. Он је нагласио да се водило рачуна да сваки професионални припадник Војске Србије има три комплекта униформе – два комплекта М10 и један комплет М93, да има нове чизме и летње и зимске, што до сада никада није било.

Повратак 63. и 72. бригаде

Министар Вулин је рекао да је за Војску Србије велики и важан догађај поновно формирање 63. падобранске бригаде и 72. бригаде за специјалне операције, које су биле угашене 2006. године.

Са ранга батаљона подигли смо ове две славне, херојске, ратне јединице на ниво бригаде, на ниво са кога никада није ни требало да буду померане и смањене. Њихова славна ратна прошлост није смела бити оправдање да буду кажњени и ражаловани – поручио је министар Вулин и додао да су те јединице Војске Србије враћене да буду бригаде не само због исправљања историјске неправде према њима, већ и због тога што су нам, у складу са стратегијом Војске Србије и стратегијама националне безбедности и одбране, потребне снажне, моћне, обучене, опремљене и високо мобилне јединице.

Јачање оперативне способности Војске Србије један је од примарних задатака, наглашава министар Вулин. У 2019. години реализоване су 144 вежбе команди и јединица нивоа батаљона и виших јединица, реализована је обука 1.071 војника на добровољном служењу војног рока, изведено 66 стационарних логоровања јединица Војске Србије на којима је учествовало више од 8.000 припадника Војске Србије и реализовани бројни курсеви и обуке.

Реализовали смо обуке и курсеве за 4.500 лица из резервног састава у командама и јединицама Војске Србије и 704 лица преко 30 година. Одзив је био 96%. Сетићете се, то је она резерва која су толико напали, и ја сам био део те резерве, а то су лица старија од 30 година која нису служила војни рок. Дали смо могућност да се они, а и ја са њима, припреме за служење својој земљи у часу потребе. После све кампање, исмејавања, вређања, потцењивања, 96% позваних људи се одазвало, напустило своје породице и послове и у том тренутку дошло да научи нешто што није научио у годинама које су претходиле. Поносан сам на те људе, баш као што сам поносан и на то да се више од 70% позваних лица увек одазове на позиве своје војске да оде у резерву или на неку вежбу – рекао је министар Вулин.

Војна неутралност

Војска Србије ће се припремати, снажити, јер само када је Србија јака и има јаку војску, мир на Балкану је дуготрајан и изврстан, рекао је министар одбране и подсетио на неке од најзначајнијих вежби које је војска реализовала у 2019. години, међу којима су прикази способности „Слобода 2019“ и „Одбрана слободе“, здружена тактичка вежба са бојевим гађањем „Бегеј 2019“ и експериментална вежба подржана рачунарским симулацијама „Пионир 2019“.

Увек смо водили рачуна да је политика Србије политика војна неутралност. У 2019. години имали смо две вежбе са ОДКБ, три вежбе са НАТО, шест војних вежби са Руском Федерацијом и још шест војних вежби са САД. Водимо рачуна о војној неутралности, али водимо рачуна и да учимо од оних од којих имамо и можемо шта да научимо и због тога сам поносан што ћемо идуће године први пут имати вежбу са специјалним јединицама Народноослободилачке армије Кине – рекао је министар одбране.

Он је подсетио да је у девет мултинационалних операција, пет под командом Уједињених нација и четири под командом Европске уније, током 2019. године ангажовано 589 припадника Министарства одбране и Војска Србије.

Додела социјалне и хуманитарне помоћи у новембру 2019. године

ДОБРО ЋЕ ДОЋИ ПРЕД ПРАЗНИКЕ

На основу Правилника о социјалној и хуманитарној помоћи Удружења војних пензионера Србије, Изврши одбор је на седници одржаној 9. децембра 2019. године, размотрио захтеве достављене у новембру 2019. године, и на основу прописаних критеријума и испуњених услова, донео је одлуке о додели једнократне социјалне и хуманитарне помоћи:

А) Материјално стање

На основу члана 5.а у вези са чланом 4. став 1. тачка 1. Правилника ОпОр Нови Београд ПМ: 31.000,00 – по члану 12.999,00 динара
ОпОр Палилула РР: 37.000,00 – по члану 7.680,21 динара
ОпОр Зајечар ТЕ: 34.000,00 – по члану 12.670,42 динара
ОпОр РН: 31.000,00 – по члану 12.593,63 динара
ОпОр Земун ЛР: 31.000,00 – по члану 12.8965 динара
ОпОр Ниш НИ: 34.000,00 – по члану 8.557,20 динара
ОпОр Нови Београд ПН: 31.000,00 – по члану 11.774,14 динара
ОпОр Крагујевац ТВ: 31.000,00 – по члану 9.933,30 динара
ОпОр Земун ОР: 34.000,00 – по члану 12.118,45 динара
ОпОр Сомбор КД: 37.000,00 – по члану 7.262,17 динара

Б) Здравствено збрињавање

На основу члана 5.а у вези са чланом 4. став 1. тачка 2. Правилника, ОпОр Стара Пазова ОТ: 25.000,00 – по члану 23.393,10 динара
ОпОр Крагујевац РД: 20.000,00 – по члану 22.999,00 динара
ОпОр Земун СЉ: 30.000,00 – по члану 21.120,25 динара
ОпОр Нови Београд ДЂ: 18.000,00 – по члану 18.212,24 динара
ОпОр Вождовац КТ: 30.000,00 – по члану 13.735,00 динара
ОпОр Краљево СД: 25.000,00 – по члану 20.707,04 динара
ОпОр Вождовац СМ: 15.000,00 – по члану 24.125,00 динара
Новчана средства ће бити уплаћена на текуће рачуне 10. децембра 2019. године.

Захтеви достављени у новембру 2019. године сви су решени. Захтеви који буду достављени од 1. децембра до 31. децембра 2019. године биће решавани почетком јануара 2020. године.

Извршни одбор

Војни пензионери Пожареваца обележили 26 година успешног рада

ПРОЧУЛИ СЕ ПО ДОБРИМ ДЕЛИМА

Недавно су војни пензионери града Пожареваца обележили 26-годишњицу свoga постојања. Свечаној седници у Центру за културу, осим чланства, присуствовали су и гости, међу којима Бојан Петрушевски, представник Војске Србије из Центра за обуку Копнене војске, Славољуб Стојадиновић, председник Удружења потомака ратника 1912-1920. године и др Јасмина Николић, директор Историјског архива Пожареваца. Удружење војних пензионера Србије је формирано 16. септембра 1993. године. Те исте године, 29. новембра, формирана је Секција војних пензионера у Пожаревцу, данас Градска организација.

О активностима Градске организације војних пензионера Пожареваца говорио је њен председник мр Драгутин Страхинић, који је истакао:

„Удружење се непрекидно бори за остваривање и очување достојанства војних пензионера, окренуто је човеку и све чини да заштити права војних пензионера и чланова њихових породица. Стрпљивом борбом наша градска организација је помогла члановима у остваривању својих права и интереса и чинила напоре у очувању достојан-

Свечаност је потекла у знаку афирмативних резултата

ства чланова. Нашим члановима смо помогли кроз пружање правне помоћи у решавању судских спорова. Кроз организацију културно-рекреативних активности стварамо прилику да чланови упознају и негују културну и историјску традицију Републике Србије и Републике Српске. Учествовали смо на спортским манифестацијама које је организовао град Пожаревац, где смо у укупном пласману освојили прво место. За наше чланове и симпатизере организујемо дружења, забаве, трибине и путовања. У наредном периоду Удружење ће посебну пажњу усмерити ка решавању питања од значаја за војне пензионере, као што су кућна нега и формирање Геронтолошког центра“.

На свечаности су уручене награде и при-

годна признања члановима Удружења војних пензионера и почасним члановима Удружења, који су својим радом највише допринели успешном раду Удружења и Градске организације војних пензионера.

Поводом 26-годишњице од формирања организације у Пожаревцу, у име Скупштине Града, честитку следеће садржине упutio је заменик председника, Милић Јовановић:

„Уважени председниче Страхинићу, изражавајући велико поштовање према Удружењу војних пензионера и Вама лично, честитам Вам 26 година рада и постојања и желим још више успеха у остваривању ваших програмских задатака. Свима желим добро здравље“.

Д. С. – Д. Ц.

Из рада Удружења војних пензионера Црне Горе

ИСПУЊЕНИ СВИ ЦИЉЕВИ

У Подгорици је одржана сједница годишње Скупштине Удружења војних пензионера Црне Горе. Скуп је отворио председник Удружења Жељко Вукић и позвао присутне да минутом ћутања одају пошту преминулим пензионерима.

Извјештај о једногодишњем раду поднио је председник Вукић, са нагласком да су органи Удружења били ангажовани на питањима од посебног значаја и интереса за војне пензионере као што су стамбена проблематика, обилазак старих, боле-

ХУМАНОСТ НА ДЕЛУ

Удружењу војних пензионера Црне Горе наглашена је брига за старе, болесне, изнемогле и угрожене, ради чега се организују обиласци, сагледава стање и њихове потребе.

О обиласцима води се евиденција и по потреби пружа одређена помоћ међу којима и новчана за поједине категорије пензионера.

Одлуком Управног одбора за потребе једнократне новчане помоћи из средстава чланарине издваја се 20 од-

сто мјесечно.

Ових дана комисија за једнократну новчану помоћ по четврти пут у овој години разматрала је захтјеве за помоћ из општинских организација. Пристигли захтјеви су са образложењем, те је комисија додијелила 10 помоћи у износу од по 100 евра.

Добитници помоћи захвалили су за пажњу и помоћи и кажу да им је пажња и осјећај да нијесу заборављени од својих колега важнија од износа помоћи.

Са обиласком и пружањем помоћи наставиће се и у наредној години.

сних и угрожених, сарадња са сродним организацијама, неговање традиције Војске, али нијесу занемарена и питања спортске рекреације, излети и обиласци историјских мјеста и споменика културе.

„Стамбена проблематика је највећи проблем дела војних пензионера. Њих 250 више од 20 година чекају да уселе у свој кућак. Наредне године изградиће се зграда са 68 стаанова у Даниловграду, а дио станова припаће и војним пензионерима. Разговарали смо о овом питању са министром одбране Предрагом Бошковићем, а на-

редни је у децембру, када ћемо сазнати број станова што ће бити додијељени пензионерима да би скућили посебно угрожене породице. Није изостала брига за старе, да их обиђемо, информисамо о раду Удружења и помогнемо финансијски према нашим скромним могућностима.

Удружење има добру сарадњу са сродним организацијама, наставио је Вукић, са Министарством одбране, Генералштабом, Фондом ПИО Црне Горе, Савезом удружења пензионера Црне Горе и Савезом бораца 1941-1945. Није изостала ни ме-

Свечани скуп војних пензионера Звездаре

ПОЗНАЈУ СЕ ПО ДРУГАРСТВУ

У просторијама Општинског УВПС Звездара (у улици Душка Радовића 9А), 10. децембра од 12 до 14. часова одржана је седница редовне годишње Скупштине Општинског УВПС Звездара. Уједно је обележена и годишњица оснивања УВПС Звездара. Одзив делегата је био одличан, тако да је чак један број присутних морао да „одстоји“ Скупштину, јер није било места да сви присутни седну.

Сагледани су годишњи рад и резултати рада Општинске организације који су оцењени као веома успешни. Скупштини су присуствовали председник УВПС Љубомир Драгањац и главни и одговорни уредник листа „Војни ветеран“ Звонимир Пешић.

На почетку рада, у складу са Статутом УВПС, изабрано је радно председништво које се у наставку руководило радом Скупштине. Поред чланова радног председништва изабрани су и верификациона комисија и записничар.

Председник верификационе комисије, Драган Бијелић, поднео је извештај да Скупштина има кворум и да може пуноправно да одлучује.

Сумирајући резултате годишњег рада општинског УВПС Звездара председник Милован Лалић навео је да је тежиште рада било на решавању статусних питања и

проблема чланова, а посебно се радило на решавању закинутих права у вези са неоправданим смањењем пензија. Општинска организација је давала свој максимум у пружању помоћи старим и усамљеним члановима у решавању њихових животних, односно егзистенцијалних проблема. Иако је то био главни задатак, општински одбор се ангажовао и по другим питањима, као што су : помоћ у остваривању разних права у вези са социјалним и материјалним статусом, помоћ у решавању стамбене проблематике, обилазак старих, немоћних и усамљених КВП и разна друга питања. Општинско УВПС се посебно

нетим извештајима и закључено је да су они одсликали право стање догађања у Општинској организацији Звездара.

На почетку свог обраћања, председник УВПС Љубомир Драгањац је истакао да му је посебно драго што је одзив делегата на Скупштини тако добар и што су људи заинтересовани за рад општинске организације. После је председник УВПС Драгањац исцрпно и садржајно информисао делегате о актуелним догађајима везаним за борбу за урушена права, за повећање закинутих пензија, о мерама које се предузимају за решавање стамбених проблема војних пензионера, о актуелним догађајима везаним за функционисање здравствене заштите за кориснике војних пензија, као и о покретању иницијативе пред надлежним државним органима за враћање дуга оштећеним корисницима војних пензија. Председник Драгањац је честитао го-

Организација УВПС на Звездари веома је активна

ђународна сарадња: Удружење је члан Међународне асоцијације удружења војних пензионера Европе и Азије – ИЦО, која је искључиво у служби мира. Наши представници били су ове године на конференцији у Софији и дали значајан допринос у раду тог скупа. Имамо коректну сарадњу и контакте са удружењима војних пензионера Србије, Македоније и Албаније, рекао је Вукић.

Спортској рекреацији поклања се пажња јер она чува здравље и продужава живот. Спортско-рекреативно друштво „Војни ветерани“ задужено је за ову област. Учествовало је на спортским сусретима које организује Црногорски савез ветерана у Подгорици, Цетињу, Андријевици и Никшићу и освојили бројне медаље.

Неговање традиција Војске и народа такође је значајна активност, при чему су полажени венце при обиљежавању значајних датума из историје.

Услиједио је извештај Надзорног одбора, у којем је истакнуто да је Удружење скромним финансијским средствима из чланарине реализовало све програмске задатке и да су средства економично и напјенски коришћена.

Дискусије по извештајима биле су војнички кратке, након чега су услиједили предлози и усвајање извештаја.

Потпредседник Србољуб Влашковић, у име радне групе, предложио је Програма рада за 2020. годину, који је прихваћен.

Радивоје Здравковић

но активно ангажовало у подршци напорима председника УВПС за очување и унапређење материјалног статуса корисника војних пензија.

Како је констатовано, могло се и више, али у оваквим околностима, са скромним финансијским средствима, резултати су сасвим солидни. Председник Лалић је посебно истакао да сваки члан Удружења може увек доћи да изнесе свој проблем, а после тога ће се увек настојати да се пронађе најбољи пут за његово решавање.

Један број најугроженијих чланова је на предлог Општинског одбора добио једнократну новчану помоћ, која много значи за потпору скромних кућних буџета, односно за набавку лекова и другог санитетског материјала.

Након тога председник Надзорног одбора поднео је извештај о финансијском пословању за 2019. годину. Изнето је да су скромним финансијским средствима (од којих чак око 97% „одлази“ на плаћање комуналија, закупа и других режијских трошкова) ипак остварени утврђени циљеви.

У таквим околностима домаћинско и скромно пословање се просто намеће као неопходност.

Дискусија по наведеним извештајима је била, војнички речено, кратка, прецизна и конструктивна. Дата је пуна подршка под-

дишњицу УВПС Звездара, изнео кратку оцену рада УВПС Звездара, закључивши да је очигледно да је Скупштина веома успешно организована, да су постигнута врло добри и одлични резултати, да се новчаним средствима располаже одговорно и рационално, оценивши да су укупан рад и стање у УВПС Звездара на високом нивоу, али да се треба трудити и радити да се стање још више поправи.

Уручена су признања и скромне награде најзаслужнијим члановима. Књигама су награђени Будимир Весић, Љубица Вучић и Сретен Симић.

На самом крају извршена је пригодна промоција књиге афоризама аутора Славољуба Миловановић. О свом прерано преминулом брату, аутору књиге, говорио је емотивно члан удружења Светислав Миловановић.

Поједине афоризме је говорио, коментарисао и објашњавао афирмисани афористичар Милан Шиндић.

По завршетку промоције заинтересованима је подељен један број примерака књиге афоризама.

По завршетку рада Скупштине настављено је дружење учесника уз скроман коктел.

Марјан Матошевић

Седница Скупштине Општинске организације УВПС Вождовац

И ЦИВИЛИ ИМ СЕ ОБРАЋАЈУ ЗА ПОМОЋ

Годишња скупштина уједно и свечана седница поводом 26 година постојања и рада Општинске организације УВПС Вождовац - Савски Венац одржана је 27. новембра у просторијама Удружења

Пошто је поздравио Председника УВПС Љубомира Драгања, председника ОпОр Раковица Милорада Колашинца, председника ОпОр Звездара Милована Лалића и друге госте, Добривоје Димитријевић је поднео извештај о раду.

-Данас када обележавамо 26 година од формирања организације, можемо са задовољством констатовати да смо испунили сва очекивања и оправдали своје постојање. Војнопензионерска популација није на листи приоритета надлежних државних органа, па врло често није било ни одговарајуће комуникације са њима, због чега је долазило до неразумевања и неизвршења законских обавеза према корисницима војне пензије. Поменимо дуг за период од 2004. до 2007. године, који још није у потпуности измирен, а и актуелни од 2008. године од 11,06 одсто, који је само делимично наплаћен, односно 6,57 одсто, рекао је Димитријевић и наставио:

-Крајем 2014. године Влада Републике Србије, односно Скупштина РС, донела је по нама неуставан тзв. привремени закон. На тај начин се грубо крше елементарна права, то јест стечена права. Више од 700.000 пензионера је погођено одузимањем од пензије од 15 до 25 одсто.

Председник вождовачких војних пензионера је потом говорио о иницијативама које је УВПС поднело надлежним органима, како би престала важност инкриминисаног закона. Он је нагласио да је упркос неповољним кретањима, захваљујући чврстом опредељењу и ангажовању чланства, руководство УВПС сачувало је основна програмска опредељења и циљеве и са пуно одговорности, ауторитета и изазова реализује планиране задатке.

-У свакодневном раду учили смо се на својим и туђим грешкама и извлачили поуке. Имајући у виду, пре свега, наше животно искуство и степен образовања, не смемо подлећи утицају неких других чинилаца који нису у интересу нашег удружења. У склопу таквих активности и опредељења, наша општинска организација, са око 1500 чланова, у континуитету је реализовала задатке. Као и претходних, тако и у овој години тежиште активности било је на ублажавању социјалних проблема, здравственој заштити, пружању помоћи болесним и остарелим и омасовљењу чланства, пружању потпоре правног карактера и у подношењу молби за једнократну

социјалну и хуманитарну помоћ, у информисању о стамбеној, здравственој и финансијској проблематици, а и достављању докумената вишим органима УВПС, истакао је Димитријевић.

Социјално-хуманитарна активност одвијала се у складу са могућностима организације, путем посета болесним и остарелим и давањем једнократне новчане помоћи, при чему је у 2019. години поднето 11 захтева и сви су позитивно решени. У просеку сви су добили по 31.000 динара.

Здравствена заштита се остварује посредством амбуланте „Бањица“, ВМЦ Славија и ВМА. За пример је истакнуто комплетно особље амбуланте Бањица са управником мајором Братиславом Ђорђевићем на челу.

Главни одбор УВПС донео је Одлуку да у састав те организације уђе Општинска организација Младеновац - Сопот, тако да је од јануара ове године ојачана за око 100 чланова.

Информисање чланства се врши посредством месних одбора, листа „Војни Ветеран“, који има веома важну улогу у овој активности и сајта Удружења. Благовремено и реално информисање је један од најважнијих елемената потребних за рад Удружења.

-Сарадња са сродним организацијама и надлежним органима општина Вождовац и С. Венац је врло добра. Морам да истакнем да је у протеклом периоду остварена изузетно добра сарадња са општинском организацијом СУБНОР Савски венац и Вождовац и Месном заједницом Бањица. Наш Општински одбор својеврстан је

сервис не само нашим члановима, већ и свих корисника војне пензије на територији општина Вождовац и Савски Венац. Такође желим да истакнем и то да се не мали број цивилних пензионера обраћа нама за помоћ, пре свега административне и саветодавне природе, казао је Димитријевић.

У наредном периоду, поред општих и текућих задатака, ОпОд ће се ангажовати на омасовљењу организације, пружању помоћи болесним и изнемоглим лицима, давању пуне подршке руководству УВПС око решавања статусних и других питања, враћању закинутих делова пензије, здравственом и стамбеном збрињавању, као и враћању војних пензија у Фонд за СОВО, а и изједначавању пензија за старешине истог чина и положаја.

Димитријевић се захвалим руководству Скупштине општине Вождовац и Месној заједници „Бањица“ што су омогућили да војни пензионери несметано обављају свакодневне задатке.

У наставку седнице о актуелним догађањима у организацији присутне је обавестио председник УВПС Љубомир Драгања.

Најзаслужнијима уручена су признања. Повелја УВПС, за изванредан вишегодишњи допринос унапређењу и афирмацији Удружења војних пензионера Србије додељена је Петру Љубичићу. Плакета УВПС уручена је Петру Ивановићу, а књига Драгану Поповићу.

З. П.

Представници УВПС у Војној болници Ниш

ДА НЕСПОРАЗУМА БУДЕ МАЊЕ

Управник Војне болнице Ниш др Јовица Станојковић, примио је делегацију градске организације УВПС, што је стална пракса. На састанцима се износе проблеми и проналазе решења за што боље и ефикасније пружање услуга војним пензионерима из домена здравственог обезбеђења.

Представници војних пензионера обавестили су управника о проблемима у Герон-

толошком центру, где се налази око двадесет војних пензионера, а везано је за специјалисту физијатрије и социјалног радника. Одмах је пронађено решење, јер проблем и није био тако велики.

Везано са за заказивање прегледа, доктор Станојковић је истакао да се прегледи до три месеци не заказују, већ за три месеца и даље. Такође је истакао да ако је неком пацијенту тражен допунски налаз, након прибављања налаза не треба поново заказивати преглед. Навео је да ако постоји неспоразум, треба објашњење тражити од лекара, затим од његовог руководиоца, па ако пацијент и тада није задовољан – може да поднесе писмени захтев управнику болнице и сигурно ће добити одговор.

Нespoјиво је да појединци пишу Мини-

стру одбране, који допис упућује управнику болнице, па се онда испостави да управник са тим није био упознат.

Домаћин је госте обавестио о низу новина из домена осавремењавања Војне болнице, а најважнија је изградња ургентног центра са најсавременијом опремом.

Било је говора и о увођењу кућне неге, за коју је захтев покренула Градска организација УВПС Ниш.

Градска организација ће поново покренути изградњу Геронтолошког центра за војне осигуранике, јер за то постоје сви просторни услови, а веома важна је и чињеница да Геронтолошки центар, када почне да функционише, може сам себе да издржава.

Мр М. Пантелић

Обележавања Дана војних ветерана у Зрењанину

УРУЧЕНЕ СПОМЕН-МЕДАЉЕ

У Зрењанину је 4. децембра године свечано обележен Дан војних ветерана. У ову активност, уз званичан програм, полагањем цвећа на Споменик борцима ратова од 1991. до 1999. године, укључио се и Општински одбор УВПС Зрењанин, чију су делегацију чинили: Милутин Стевић, Драган Пузовић и Веселин Мрвић. Венце су положи-

Пригодан говор везан за Дан војних ветерана одржао је командант Гарнизона потпуковник Александар Дедић.

Истим поводом, у сали Зрењанинске градске куће, активним и пензионисаним војним лицима који су бранили СРЈ од агресије НАТО-а 1999. године, на свечан начин, уручене су спомен-медаље некадашње 506. пешадијске бригаде, чији је правни наследник Команда за развој Банатске бригаде, укупно 71 од чега су њих 58 војни пензионери, а 13 припадници активног састава.

Велики труд и залагање у организацији ове активности испољили су мајор Раде Даљевић и заставник Никола Торњански, уз свесрдну помоћ Удружења.

Остали чланови УВПС, њих 80, који су такође дали свој допринос одбрани СРЈ у другим јединицама, надају се да ће правни наследници тих јединица такође уприличити сличну активност и њих позвати за уручење спомена-медаља, сходно одлуци министра одбране. Највише их има из 14. пешадијске бригаде и Војног одсека Зрењанин. Они се надају да се неће поновити случај Влајка Младеновића, некадашњег припадника Гардијске бригаде, којег су из те јединице, на питање када ће они организовати ову активност, испратили речима да они немају ништа са пензионерима и да те медаље додељују само активним старешинама, а он да се обрати свом Удружењу војних пензионера.

Д. Мајкић

Делегација УВПС полаже венец на Споменик борцима у ратовима од 1990. до 1990. године

ли и представници Команде гарнизона Зрењанин, Града Зрењанина, Удружења учесника ратних сукоба од 1991-1999. године, СУБНОР-а, ветерана, потомака ратова од 1912. до 1920. године, затим ратни војни инвалиди и представници Удружења породица палих бораца у ратовима од 1990. године.

Командант РВиПВО генерал-мајор Душко Жарковић

Свечана академија поводом Дана РВ и ПВО

ГАРАНТ СЛОБОДНОГ СРПСКОГ НЕБА

Поводом Дана Ратног ваздухопловства и противваздухопловне одбране у Дому ваздухопловства у Земуну 24. децембра је одржана Свечана академија којој су присуствовали начелник Генералштаба Војске Србије генерал Милан Мојсиловић, државни секретар у Министарству одбране Бојан Јоцић, припадници Министарства одбране и Војске Србије, представници Града Београда, локалне самоуправе, верских заједница и бројни гости.

Присутнима се обратио командант РВиПВО генерал-мајор Душко Жарковић који се захвалио државном и војном руководству што су предузетим мерама обезбедили да РВиПВО одговори захтевима времена и буде на висини задатка.

Извршено је опремање кључним борбеним средствима, авионима МиГ-29, вишенаменим хеликоптерима Ми-17 и Х-145, борбеним хеликоптерима Ми-35, авионима ЛАСТА, као и средствима за опслуживање летења. Паралелно са опремањем реализоване су и припреме за увођење у оперативну употребу савремених ракетних система ПВО и беспилотних летелица почетком наредне године, рекао је генерал Жарковић и додао да је завршен ремонт и продужетак ресурса на делу ваздухоплова и ракетно-техничких средстава, као и да су завршетком радова на делу објеката инфраструктуре значајно унапређени услови за живот и рад људства и смештај и одржавање кључних средстава.

Говорећи о плановима за наредни период, генерал Жарковић је истакао ће процес опремања вида бити настављен.

У години испред нас наставићемо са опремањем и увођењем у оперативну употребу авиона МиГ-29, савремених ракетних система и беспилотних летелица, али и са ремонтом и модернизацијом кључних борбених средстава. Интензивном обуком појединаца и јединица подићи ћемо оспособљеност за максимално искоришћење новоуведених средстава и бити гарант слободног српског неба, нагласио је генерал Жарковић, додавши да су расположиви кадар и савремена средства гарант да ће следећа година бити још успешнија.

Свечана академија поводом Дана РВиПВО настављена је драмским рециталом у коме су учествовали глумци, Мешовити хор Министарства одбране и Војске Србије, Уметнички ансамбл Министарства одбране „Станислав Бинички“, вокални солисти Душан Свилар и Елеонора Баруџија.

На данашњи дан, одлуком министра војног, војводе Радомира Путника, 24-тог децембра 1912. године, формирана је Ваздухопловна команда Српске војске са седиштем у Нишу. Схватајући значај ваздушног простора и ваздухоплова за вођење рата, Србија је била међу првих 15 земаља у свету које су увеле ваздухопловство у своје оружане снаге

Са седнице Општинског одбора УВПС Нови Београд

ОРГАНИЗАЦИЈА ЗАСЛУЖУЈЕ БОЉИ СТАТУС*Захтевају само оно што и други имају: са седнице ОпОд УВПС Новог Београда*

У просторијама Општинске организације УВПС Новог Београда 25. децембра одржана је редовна седница Општинског одбора. Попут Главног одбора УВПС, и руководство новобеоградског дела удружења, иначе најмасовније организације, на седници је проведена расправа о важним питањима, при чему је тежиште било на усвајању планских докумената за 2020. годину.

Седница ће бити упамћена пре свега по веома добро формулисаним закључцима који су практично смернице за рад и деловање организације у наредном периоду и инструкција за месне одборе. Навешћемо само три најважнија:

„Пружати доследно подршку органима УВПС (председнику, Извршном и Главном одбору) у свим активностима које предузимају да се заштити достигнути ниво права из области пензијско-инвалидског и здравственог осигурања војних пензионера.

Инсистирати да се одлука Главног одбора о доградњи организације УВПС реализује плански и организовано. У општинској ор-

ганизацији Нови Београд покренути расправу са члановима Главног одбора на измени и допуни Статута УВПС и осталих нормативних аката који регулишу деловање Удружења војних пензионера Србије.

Радити на сталној доградњи Општинске организације Нови Београд, пратити рад месних организација и предузимати мере да се месни одбори што боље организују и раде“.

За чланове организације посебно је значајан следећи закључак: „Редовно пратити стање материјално угрожених чланова Општинске организације. У складу са материјалним могућностима и Правилником о подели социјалне и хуманитарне помоћи, наставити са пружањем новчане помоћи, укључујући и потпору породицама преминулих чланова“.

Инсистирано је на социјалним картама чланова УВПС. У општинској организацији су већ утврђени подаци који се односе на месечна примања чланова, али недостају укупни подаци за сваку породицу, па ће бити потребно много времена и труда да се

сачине социјалне карте за сваког војног пензионера (корисника војне пензије), како би им се помогло да преброде тешку материјалну ситуацију. Посебно је апострофиран податак да је Удружење од 2013. године из чланарина издвојило чак 60 милиона динара. Та солидарност са мање имућним члановима представља вероватно најсветлије подручје деловања УВПС. Укидањем помоћи коју је некада давао Фонд за СОВО не мали број породица доведен је на ивицу опстанка.

Преласком пензија у надлежност Републичког Фонда ПИО створени су многи проблеми које надлежне службе државе још увек не уочавају. Стога је једини излаз, како је рекао председник новобеоградске организације УВПС Божидар Бабић, да се пензијско-инвалидско осигурање војних пензионера врати у Фонд за СОВО.

Организација УВПС Новог Београда негује и посебан вид комуникације са месним организацијама, тако што се прецизирају поруке које треба пренети члановима. При томе се наглашавају чињенице о којима треба да буде обавештен сваки члан.

Новобеоградска организација, користећи се рачунаром и подацима које добија од УВПС, ствара својеврсну базу података о својим члановима, обухватајући пре свега њихова месечна примања и године живота. Сада се за многе активности лакше одређују циљне групе. Посебно се прати број чланова у месним одборима, који окупљају од 200 до 900 корисника војне пензије.

Договорено је да свака организација, на свом нивоу, анализира функционисање, да уочи евентуалне проблеме, формулише их и предочи их Општинском одбору УВПС.

Можда највећи проблем војних пензионера Новог Београда јесте недостатак простора за састанке и друге активности. На покренуте иницијативе да се слободне просторије у зградама искористе за те намене, надлежне службе су одговориле да би то евентуално могло да се регулише, с тим што би закуп простора био према тржишним условима. Организација која једва саставља крај с крајем, нема средстава за те намене. С друге стране цивилним пензионерима су обезбеђени услови за рад, па би код надлежних требало инсистирати да се примени исти аршин и за војне пензионере.

З. П.

Из УВП Шабац

ПОСЕТА БОЛЕСНОМ ДРУГУ

Удружењу војних пензионера Шабац једно од значајних обавеза Одбора је да посећују болесне и старије чланове.

Почетком новембра представници УВП Шабац Ђорђе Момчиловић, Милица Бањац и Радмила Косановић постили су свог старог друга Маринка Антонића, који је у ранијем саставу био веома успешан потпредседник, запажен по несечичном залагању у пружању помоћи члановима у остваривању својих права и по стручном вођењу финансијске документације

Удружења. О томе је и „Војни ветеран“ писао.

Маринко, због болести, у последње време није активан у Удружењу, али га никада није заборавио. При сваком сусрету са неким од чланова интересује се шта се ради, има ли новина и каквих проблема.

У двочасовном дружењу приликом посете, колега Маринко и супруга Марија били су веома добри домаћини, са којима се, иначе, дуго познају и које су са радошћу примили у свом дому. У дугом пријатељском ћаскању подсетили су се многих ранијих

дружења, свечаности и излета и препричали многе згоде и незгоде. Закључили су да су овакве посете болесним и изнемоглим друговима најбоља тера-

пија за здравље и дуг живот, па су се договорили за ново виђење, на радост домаћина и задовољство Удружења.

С. Стојановић

Чукаричка организација обележила својих 26 година

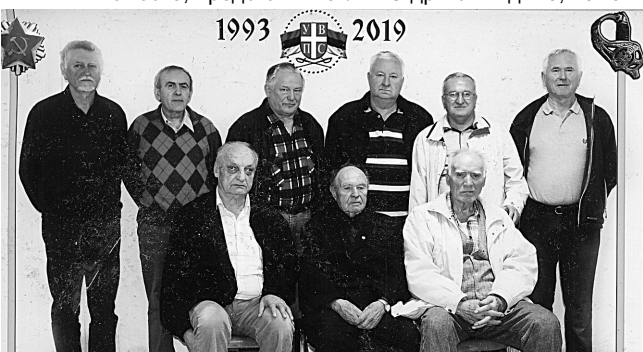
ЗАСЛУЖНИМА УРУЧЕНА ПРИЗНАЊА

Општинска организација УВП Чукарица је 18. новембра, у пуној сали МЗ Церак-Виногради, свечаном седницом, обележила је 26 година од формирања организације. Свечаност је отворио председник Општинског одбора Зоран Јанковић, који је поздравио госте, представнике УВПС др Ча-

културне и рекреативно-спортске активности, сарадњу са сродним организацијама.

- Донете су многе одлуке неповољне по војне пензионере, од којих посебно истичем примену прописа о усклађивању војних пензија 2008. године, измештање војних осигураника

у Фонд ПИО и укидање новчане помоћи најугроженијим војним пензионерима (2012. године). Удружење је брзо реаговало и донело одлуку да преузме помагање материјално угрожених пензионера. Организација стално стари јер по биолошком календару многи заувек одлазе, а млади пензионери се не укључују у рад организације, што је приоритетан задатак у наредном периоду,

Добитници овогодишњих признања
са др Чаславом Антићем

слава Антића и Мила Глумца, представнике Општине Чукарица и МЗ Церак-Жарково и Церак-Виногради, борацке организације Чукарица и Удружење војних подофицира Чукарица-Раковица.

У поздравном говору Јанковић је истакао активности и постигнуте резултате, а и проблеме и слабости које су пратиле рад те организације. Чином оснивања, како је речено, Удружење је за област деловања одредило: заштиту основних права и слобода војних пензионера, пензијско и инвалидско осигурање, социјалну и здравствену заштиту, стамбено обезбеђење, стваралаштво, традицију, информисање,

истакао је Јанковић.

Најактивнијим члановима уручена су и признања. Доктор Часлав Антић је признања уручио Милану Недићу, Мили Кутлачи, Љубиши Јелићу, Миливоју Паличићу и Мирославу Пантовићу. Председник општинске организације УВПС Зоран Јанковић уручио је признања Станиши Бакићу, Недељку Саламићу, Михаилу Ћаровићу и Марији Малиновски.

Седница је завршена скромним посматрањем, а потом су се чуле песме, уз пратњу хармонике.

М. Чавић

Снимио: Н. Огњановић

Незаборавно вече

ПРИБЛИЖАВАЊЕ ОПЕРЕ

У Дому ВС је 17. децембра одржан концерт „Зимски интермецо“, у оквиру циклуса Уметнички ансамбл МО „Станислав Бинички“ 120 година са вама. Концерт је улепшао и Мешовити хор МО и ВС.

Програма је био фантастичан: од Моцартове „Фигарове женидбе“, преко дела Шуберта, Штрауса, Вердијевог „Хора јевреја“, Офенбаховог „Канкана“, до арија Борисављевића, Миланковића и Симића.

Свечана сала Дома Војске Србије била је испуњена до последњег места.

Публику су већином чинили војни пензионери и чланови породица, односно људи из трећег доба који одлично знају шта је квалитетна и добра музика.

М. Шумоња

Сусрет војних новинара

РАЗГОВОРИ УЗ МУЗИКУ

Традиционални сусрет пензионисаних војних новинара и уредника редакција савезних армијских листова и часописа „Народне армије“, „Фронта“, „Војске“, „Одбране“, издавачке делатности и посленици писане речи из некадашње Политичке управе, касније – Управе за морал и информисање, одржан је на Дан некадашње ЈНА, 22. децембра 2019. године.

У пријатном амбијенту ресторана „Спорт“ у улици Војводе Степе број 1 у Београду, уз пригодан мени и одабрану музику, некадашњи извештачи, репортери и коментатори из различитих крајева бивше Југославије и Србије имали су шта једни другима да кажу: да се присете и евоцирају успомене на време када се писаној речи веровало и која је била одредница и међаш у схватању свакодневнице у ЈНА и касније у Војсци Србије и државе у целини.

Наведени војни листови и часописи били су угодни и радо читани, штампани у великим tiraжима и излазили седмично, а касније и петнаестодневно. Сећања сежу и у време када је доживотни председник СФРЈ и врховни командант оружаних снага Јосип Броз Тито дао интервју листовима „Народна армија“ и „Фронт“, који су тада штампани у tiraжима од више стотина хиљада примерака и допрли до сваког заинтересованог у тадашњој Југославији.

Овогодишњем дружењу присуствовали су: Слободан Стојановић, Станоје Јовановић, Звонимир Пешић, Велизар Јовановић, Славољуб Ранђеловић, Новица Пешић, Милан Ђурђевић, Жика Антић, Душан Кнежевић, Бранко Сиљевски, Зоран Миладиновић, Слободан Недељковић, Милета Даниловић, Драган Петрушић, Мирољуб Николашев и Милан Павковић.

Сусрет је завршен договором да се наредни одржи на другом месту и да буде масовнији и колико је могуће бољи од претходног.

Написао и снимио:

Н. Пешић

Крај 20. и почетак 21. века obeležen je страховитим технолошким naprecima, али је мој лични осећај да цивилизацијске вредности не прате технолошки напредак. Уствари, тачак цивилизацијских вредности уместо у напред окреће се у супротном смеру.

Нама је морала да се догоди та 1999. година. Ми који смо били на Косову и Метохији знамо колико је то било страшно. То што смо ми доживели никада се у историји није десило. Никада у историји јача сила није ударила на једну земљу и њену војску. У агресији је учествовало 26 земаља, не 19, како се често помиње. Ми војници обично говоримо о односу снага тако што кажемо једна страна има оволико авиона, оволико артиљеријских оруђа, оволико тенкова, па кажемо колико има друга и тако даље. Међутим, како то каже генерал Радован Радиновић, однос снага је тада био један према бесконачно. Наша земља је имала оно са чим је ушла у рат. Сваким даном наши ресурси су се смањивали и нису могли да буду надокнађени. Њихови ресурси били су бесконачни. У таквим условима употребили су све што су имали. И хемијско и атомско оружје, кроз осиромашени уранијум. Када су све то покушали и када је у мају 1999. године слоњена операција „Стрела“ обезбедили смо себи стратегијски предак. ОВК није могла да крене напред сигурно за два до три месеца. Весли Кларк је у својој књизи *Модерно ратовање* написао да би они тек у новембру могли да крену са коалиционим снагама. Међутим, њима је био потребан мир. Сваки рат се завршава миром.

Велики се не придржавају потписаног

Резолуција Савета безбедности број 1244 и Кумановски споразум нису капитулација. Био је неравноправан однос снага, а разговори који су вођени одвијали су се као са равноправним партнерима. Почетни текст је, захваљујући нашој одлучности, значајно промењен. НАТО су у тексту замениле Међународне снаге и УНМИК. Када су с једне стране велики и моћни, а с друге – једна мала земља, Ноам Чомски каже у једној својој књизи да је привилегија великих моћних то што када и имају проблем, спремни су све да потпишу, али се касније тога не придржавају. У нашем случају је то апсолутно очигледно. Као војник доживео сам поштовање од тих великих и моћних. Оно што су рачунали да ће учинити за пет до седам дана, нису могли да остваре ни за 79 дана. Дошао је мир, а онда су се десили многи проблеми.

Био сам оперативац у време када је начелник Генералштаба генерал-пуковник Бранко Крга разговарао са командантима КФОР-а. Сваки пут генерал Крга би споменуо повратак наших снага на простор Косова и Метохије. Говорило се о неколико стотина припадника наше војске, а један научник ме је убедио да је реч о 1.999 припадника. Тако се рачуна на Западу. Увек би исти одговор био команданата КФОР-а, отприлике „Ја немам мандат да о томе разговарам са Вама, јер је политичко питање“. О свему другом што је у њиховом интересу говорио је упркос чињеници да је реч о политичким питањима. Сва наша државна руководства, од рата на овамо, нису била кадра да реше питање Косова и

Како разрешити ситуацију на Косову и Метохији

БРАНИЋЕМО ДРЖАВУ ДО ЖРТВОВАЊА

Био сам оперативац у време када је начелник Генералштаба генерал-пуковник Бранко Крга разговарао са командантима КФОР-а. Сваки пут генерал Крга би споменуо повратак наших снага на простор Косова и Метохије. Говорило се о неколико стотина припадника наше војске, а један научник ме је убедио да је реч о 1.999 припадника. Тако се рачуна на Западу.

Генерал
Божидар
Делић

Метохије. Имали смо, Северно од Ибра, део територије на који није ступила шиптарска чизма.

Од када су отпочели преговори да ли смо се икада срели са Шиптарима? Никада! Они одлазе у Брисел као на излет. Имају ко уместо њих размишља, са нама преговара и поставља нам услове. То су они што су одлучили да бомбама граде шиптарску независност. Неће никада променити ставове, признати да су погрешили и неће омогућити да се на праведнији начин реши то питање.

Када се каже разграничење, то би било разграничење са мозгом. Друго је реинтеграција, она има много модела. И на томе треба да се ради. Да ли време ради за нас? Сматрам да ради за нас. У документима после Другог светског рата зна се куда да се простиру границе Србије. У нашем Уставу се зна где су границе. У Резолуцији Савета безбедности број 1244, такође се зна. А све мање и мање помињемо ту резолуцију. Увек нам дође упозорење од пријатељске државе наше земље – држите се резолуције. Могу појединци да буду паметни, да буду генијални, али два човека су увек паметнија од једног. Највећи проблем који оптерећује српски народ је Косово и Метохија. Наша скупштина о томе није расправљала ниједном. Завршава се мандат 11. сазива у којем сам и ја (посланик), а ни једном нисмо разматрали ситуацију на Космету. Ваљда је требало да Скупштина донесе платформу, да се са њом упознају они који преговарају, па да поднесу извештај и да после, опет, добију овлашћења за даљи рад. Ја сам у скупштинском Одбору за одбрану и безбедност. Сваки тај члан треба да зна стање у том систему, а има их 17. Преко 11 елемената треба да се посматра и контролише стање у том систему.

Треба познавати менталитет Шиптара

Мени се каже да не могу да имам податак који се односи на оперативне способности наше војске, а прошао сам кроз све провере, да бих могао да добијем сваки поверљив податак. Раније сам био израђивач и чувар Ратног плана државе, Мобилизацијског плана државе, Стратејског развоја војске. То су, заједно са мном, радили цели тимови. Има, међу нама посланицима, и оних који се никада нису сретали са тим системом. Они кажу да је све добро. Ја кажем: Ви сте министри имали 21 контролу, нећете да нам кажете оцену и то да сте имали 19 повратних контрола. Из мог времена то значи да су те јединице добиле негативну оцену, па су добиле рок да то стање отклоне. Дакле, не ради се како би требало.

Када су у питању Шиптари у делегацији која са њима преговара морају да буду они који познају менталитет Шиптара. Има међу њима младих којима је то први посао. Урађене су добре ствари, на чему треба и даље инсистирати. Један број држава је повукао одлуку о признању Космета. Ако је нешто добро урађено у спољној политици, онда је баш то урађено. Али би и ту могло још да се напредује. Да би још двадесетак земаља урадило то исто, потребно је много рада. Немамо потребу да журимо. Број земаља које су признале Косово, почео је да се смањује. Не одлучујемо ми у врху светске политике ни о чему. Али, ипак, имамо иза себе оне који ће Шиптарима рећи и обезбедити да никада не буду држава већ само територија. Неће улазити ни у мрежу међународних организација. Па да онда видимо докле иду њихове фрустрације. Улазимо у један други проблем. Ми ћемо се са Шиптарима срести. Да ли смо спремни на шиптарски блесак па да одговоримо олужом или ћемо доживети и блесак и олужу. Да имамо ону војску коју смо имали 1999. године мирно бих спавао. Не радимо много на томе. Купује се опрема. Неке ствари можете да купите и на пијаци. Војска ради све по одређеном стратегијском систему. Ако купите један, пет, десетак авиона, а нисте обезбедили командно-информациони систем (КИС) који увезује рецимо комплетну ПВО, имаћете празнину. Ако једне године опремите један дивизион, други идуће године и тако редом, за пет или више година имаћете све за неколико година. Нема-

Граничари са карауле „Кошаре“ јуначки су бранили и одбранили своје положаје

Одбрана на Косову и Метохији 1999. године, показало се то у пракси, била је непробојна

те превише пара, а оно што се троши треба да буде како треба.

Брига о Србима на Космету

Зашто морамо да се спремамо? Морамо да водимо рачуна о Србима на Космету. За њихов живот се издвајају значајна средства, али она треба да стигну тамо где треба. Та средства почињу да се крње још од Београда до Косова и Метохије (КиМ). Кад би неко рекао да свако од нас преузме један, десет или пет хиљада динара, па да сваки Србин који живи на КиМ има плату, ја верујем да би сви пристали на то. Не мора у једној школи да ради само један послужитељ, или један чувар, или неко у амбуланти, или тамо где су шумари итд. Свако би требало да има државни посао РС, да зна да иза њега стоји Србија Треба да се обезбеди сигурност деце која тамо живе. Тапија на КиМ нису само папири. Наша тапија су цркве, манастири, историјски споменици али и тих 150.000 Срба који тамо живе. Они су гаранција да је Косово и даље наше. Морамо да бринемо о њиховом материјалном положају.

Постоји код нас изрека да се мечка не плаши решетом или тамо неком празном пушком. Шиптари су провели низ демонстративних акција, потпуно су испитали понашање Србије. Наше понашање је било управо онакво како они желе Наше ре-

акције су најчешће погрешне. Они нешто ураде, састају се наши одбори и ништа се не деси. Све већ треба да се зна и одавде не треба ни глас да се упуту. Морамо бити спремни, Постоји 20 и 30 начина решења тога питања. Али, извесно је, требамо бити спремни за војни начин. Недељу дана после проглашења независности Косова био сам у Бакуу, у Азербејџану. Дошли су тамошњи начелник Генералштаба и министар иностраних послова. Чули су да сам ја генерал у делегацији и питају ме: „Десело се то што се десило, како можемо да вам помогнемо?“ Одмах су рекли да неће признати Косово и Метохију. Одговорио сам довољно сте помогли. Останите при том ставу и када будете изложени притисцима. Они су рекли да у имају проблем Нагорно Карабаха. „Господине, ми се спремамо. Будите сигурни да ћете једног дана створити услове и морате бити спремни. Ако не будете спремни, нећете искористити ту шансу“, рекли су ми тада.

Шиптари морају знати ако дирну наш народ да га нећемо оставити на цедиљу. Кад су нам Шиптари увели таксе, наш одговор је био супротан од онога како је стварно требало да буде. Завршили су овде за десетине милиона долара. Шиптари ће се одрекнути и хлеба, али неће одустати од такси. Харадинај је мој комшија, четири километра од моје куће. Истеран је из средње школе. Рекао је нешто што би

сваки Србин требало да има у глави. Када су га питали за спољну политику (Космета), а он каже нама не треба спољна политика. Како каже Америка, тако ми радимо. Дакле, таксе је увела Америка. Првих дана је звучало отприлике да ће нестати Србија јер су нам уведене таксе. Видите, ми преживљавамо и данас се све мање говори о таксама. Стално се говорило: Имамо ми одговор. Али Шиптари нису доживели одговор за те таксе.

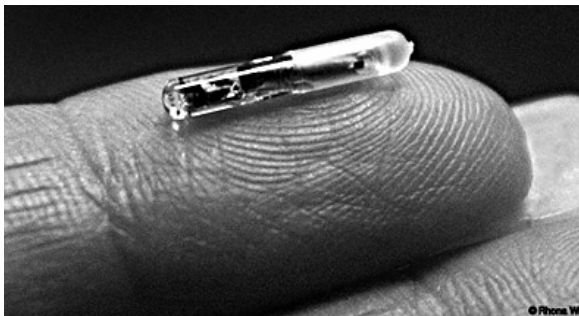
Потребна је јака Србија

Кључно је да Србија треба да јача економски. Ако економски јача, може да јача своју војску и патриотски дух. У Србији је патриотски дух потонуо. Преко Дрине је другачији.

Ово што нам се ради, није од јуче. Србија је мала и некако одговара као полигон. Ален Дал је, после Другог светског рата, изложио пројекат за уништавање православних земаља. Првенствено се односи на Русију, али је проведена код нас. У том документу пише да путем медија, филма музике и свега другог треба наметати вредности које су супротне менталитету (нашег народа). Њихове (дакле наше) праве националне вредности проглашавају за анахроне, за превазиђене итд. У трећој генерацији ће већ бити интернационални шупљоглавци. Е, па, данас је Србија је пуна тих интелектуалаца интернационалних шупљоглаваца којима судбина земље и њезина историја ништа не значе.

У нашем министарству имамо канцеларију НАТО-а. Ми смо избушени као систем. Раније је било правило да морају да нам саопште који војници, у транзиту кроз Србију, долазе на границу. Сада мораш да им обезбедиш базе за пролазак. За НАТО, као за своју војску. У Македонији газе људе, а да не одговарају за то.

У марту 1999 године у „мојој“ касарни у Призрену били су амерички мајор и наредник. По бечком споразуму имали су право да преконтролишу стање ПВО система ракета стрела 2 М. Обишли су магацине, а по броју су знали сваку ракету и сваки лансер. Дошли су код мене, потписали документ и рекли: Господине пуковниче код вас је све у реду. А само четири дана касније почели су да нас бомбардују. Све су знали, али нису знали какав нам је морал. Нису рачунали да смо били спремни да бранимо државу до жртвовања. Без војника на редовном одслужењу војног рока нема одбране. Ми имамо своје професионалце. Свака војска има професионалце које школују. Данас они који нису стигли нигде да се запосле, отишли су у војску да буду професионални војници. Војска улаже у њих. У легији странаца постоје читави водови наших специјалаца. Ми их одшколовали, а они отишли. Свратио сам у пионирски парк. Ићи ћу поново. Тамо су моји борци. Они су већ месец дана у шаторима. Они не траже дневнице. Они траже закон. Ми смо једина земља која 28 година нема закон о борцима. Имамо закон који се тако зове, а у њему ништа о борцима. Заједно са борцима сам написао борачки закон. За њега је гласало само 33 људи.

Микрочипови данас чине права чуда

Идентификационе картице у људским венама

ДИРИГОВАНА КОНТРОЛА УМА

Пише:
проф. др
Светозар
Радишић

Према објављеним подацима, за које се тврди да су „процурели“ из досијеа ЦИА, у затајеним експериментима у људске мозгове су већ уграђивани микрочипови. Бивши агенти ЦИА потврдили су, да су чипови, израђени нанотехнологијом, убризгавани у крвоток. Они су посебном процедуром закачени о неуронске завршетке, одакле су емитовали унапред програмиране кодове.

Када је реч о примени микрочипова у свакодневници, незаобилазна су упозорења највероватније убијене финске научнице др Рауни Килде. Она је објавила изванредан текст у часопису *Слекула*, 23. октобра 1999. године, под насловом „Microchip Implants, Mindcontrol and Cybernetics“. У тексту се помиње англосаксонски систем надзора „Ешелон“, који омогућава тренутно и непрестано надгледање свих телекомуникација. Такође се наглашава да не треба заборавити да Сједињене Државе (у Мериленду) и Израел поседују суперкомпјутере. Они обрађују податке четири милиона пута брже од људских мозгова, што значи да ће за пар година бити надгледан читав свет. Исто тако, финска научница је поставила питање: „У колико су новорођенчади уграђени микрочипови, по препоруци службеника НАТО-а Џона Александера?“ Закључила је, да микрочипови омогућавају врло добру контролу сваког грађанина света. Микрочиповање ради безбедности је само трек за пласман и продају сатанистичких идеја.

Последица бизниса око идентификационих картица и пратећих уређаја биће трајна несигурност грађана, јер су „бизнисмени“ на време ушли у власт. Осим тога, биће заувек изгубљена приватност, а на тај начин поништено једно од основних људских права – право на слободу личности. Научници упозоравају да треба размишљати о другим последицама микрочиповања, као што су губитак достојанства, бол због узнемирености условљен сталним надгледањем, осећај да си можда под контролом непријатеља итд. Уосталом, ко ће Србе уверити да амерички сигурносни систем неће бити злоупотребљен, када су бомбардовани и ракетирани, прислушкивани и тровани из чиста мира, ради задовољења хирова неколико људи у Белој кући. Обични људи мисле да је добро решење да се уграде микрочипови у њихове кућне љубимце, да би их сачували, а не слуте да је Џон Александер предложио да се микрочипови уграђују у бебе приликом рођења.

Осим енглеског језика народни представници требало би да знају да је Линдон Х. Лароча Јуниор први поменуо оружје које је усмерено на виталне функције људског ор-

ганизма. Његове речи угравиране су у вечност: „Суштински савремена средства омогућавају нам да откријемо и меримо локализоване кохерентне импулсе у рангу кванта емисије, уводећи нас тако у нешто што се данас зове ‘нелинеарна спектроскопија животних процеса‘. Поређење резултата постигнутих на тај начин у биолошким истраживањима, са наученим лекцијама из високоенергијске физике и слободне снаге плазма стања, јесте кључ нацрта стратешког и тактичког антиперсоналног офанзивног оружја и његове примене“. Преведено на језик средњеобразованих људи, он је отворио еру употребе електромагнетног оружја, које амерички стратеги називају – неубојно оружје. При томе, не треба заборавити да у неубојно оружје спадају, осим електромагнетног оружја, и „строб светла“, електричне палице и пиштољи, уређаји пуњени лепком којим се скоро тренутно свезују људи, пенасте бомбе, мреже за хватање људи итд.

Израду електромагнетног оружја омогућила су нова знања о усклађености вибрација енергија исцртаваних из технолошки најсавршенијих електронских уређаја, са вибрацијама енергија унутар биолошких организма.

За наук је да је Елвин Х. Бернстин на конференцији „Британска безбедност 2010.“ у децембру 1995. објавио рад под насловом „Сукоби технологија: Следећа генерација“. У том раду понудио је смелу визију будућности, о којој треба сви људи да размишљају: „Савремена технологија омогућава рат ‘ватрених мрави‘. (Ватрени мрави су сићушни мрави, сваштоједи, који жестоко пецају). Реч је о бојишту покривеном милионима сензора са микрочиповима (мали предмети који пуштају сигнале), микророботима (сићушни роботи), и мини-проектилима (изванредно мала муниција која чини штету не због своје величине него због брзине). Повезује их систем командовања и управљања, који је, захваљујући минијатуризацији (наука о смањивању ствари) и интегрисаном софтверу (намењен за веома брзо интегрисање и обраду информација), способан за координацију огромних количина података у делићу секунде... Савршена пре-

цизност истераће посаде из неотпорних тенкова, површинских бродова и авиона. Велике платформе биће једноставно превазиђене системима малих, ефикасних средстава, која сва заједно дејствују хармонично ка јединственом фаталном циљу“. У ствари, најавио је еру нанотехнологије.

Стара гарда виших генерала

Постојећа скептичност у вези с могућностима нових технологија могла би да подсети читаоце на генерала сер Арчибалда Елисона, који је 1886. године изразио огроман отпор идеји да ће телефон потиснути телеграф као средство комуникације у војсци. Неверовање у „могућности микрочипова“ подсећа на „стару гарду виших генерала“ који су 1936. године били ментално и букувално такви да су их, у време настанка првих ракета великог домета и нуклеарне бомбе, носили и вукли коњи.

Постојање електромагнетног оружја потврђује чињеницу да простор, условно речено, нестаје, тако што су домети опасних уређаја и оружја обухватили планету. Више нема могућности да се човек заштити од физичких и енергијских напада. Електромагнетни талас од једног херца (један циклус у секунди) има таласну дужину, што значи и домет, од 360.000 километара. Радио талас креће се брзином светлости – 300.000 километара у секунди. Екстра ниске фреквенције продиру кроз Земљину кулу.

Објављено је, да су научници запитани како се заштитити од микроталасног оружја које ће САД користити ради контроле „побуњеника“. Нил Дејвисон, координатор пројекта неубојног оружја у британском универзитету Бадфорд, јавно се запитало „шта ће се догодити уколико неко од побуњеника не успе да се укљони испред усмереног зрачења, да ли остају трајне последице и да ли постоји одговарајућа заштита од усмереног зрачења“.

Уосталом, јавности су све доступније информације о примени електромагнетног оружја у тзв. Заливском рату. Објављено је да су трупе САД у Кувајту употребиле технологију „немог звука“. На радио фреквен-

Ко ће победити унапред је познато

Машине за усмеравање електромагнетних таласа су све моћније

цијама око 100 Mhz, амерички специјалци упућивали су, посебним уређајима, поруке директно у мозак ирачких грађана и војника. Радио таласима продирали су у можда не таласе људи, мењали су их и манипулисали електроенцефалографским обрасцима. На тај начин вештачки су уградили клопирана негативна емоционална стања, као што су: Осећај страха, нервоза, незаинтересованост, беспомоћност, немоћ... Примењени метод није само сугерисао људима како да се осећају, него је изазивао осећања у ум уграђеним емоцијама. На који начин су ваздухопловне снаге САД користиле радио-фреквентне поруке не би ли манипулисале умом људи и утицале на изборе у Босни и на острву Хаити, сазнаће се тек када се објави ток расправе обављене 22. јануара 1997. године у Сенату Сједињених Држава. Те информације послужиле су за анализу многих избора који су се догодили касније.

Мисао као енергетско поље

Више није спорно, да је на човека могуће утицати електромагнетном енергијом, будући да је његова животна енергија прожета електромагнетним таласима. Доказано је да молекула ДНК преноси сигнале одређене фреквенције на даљину. Његова вибрација може да се трансформише у материју. С обзиром на то да је људска мисао врста енер-

гијског поља, потврђено је да се електричним пољима може управљати и помоћу светлости.

Због тога није чудно што се био-енергије изучавају у војним институцијама. Још 1991. године објављено је да су ЦИА и КГБ потписали 24. септембра 1990. споразум о заједничкој контроли над психотрономиком. Потврђено је постојање генератора-појачивача-ласера који ради у дијапазону од 10 до 150 херца. Тај уређај већ на 10 до 20 херца производи инфра-звук који „погубно делује на све што је живо“. Апарат за лечење неуропсихијатријских и соматских болести топлотом, светлосћу, звуком и ВХФ електромагнетним зрачењем, патентиран у САД 20. новембра 1973. године (УС патент #3,773,049), амерички научници назвали су „совјетска машина за испирање мозга“.

Најопаснији је утицај на мозак

Научно је утврђено, да је фреквентни опсег од 400 до 450 Mhz оквир основних вибрација људског организма. Зато је изузетно важно на којим фреквенцијама раде уређаји у човековом окружењу. Пристон Николс је објавио да је др Николас Бегић ухватио сигнал система ХААРП (антенски систем на Аљасци) на фреквенцији 435 Mhz, на основу чега је закључио да се примењује „контрола ума“ помоћу наведеног система. Тим Рифат је написао да сви хелијски телефони користе фреквенцију од 435 Mhz и да бри-

танска полиција користи искључиво ту фреквенцију. Доктор Адеј Рос, некадашњи истраживач у Центру за истраживање мозга на Универзитету Јужне Калифорније и у Медицинској школи калифорнијског Лома Линда универзитета, користио је фреквенцију од 450 Mhz за истраживање људског понашања. Познато је да радар који зрачи на 450 Mhz, када ради са модулисаним снопом (модулација са 60 Hz) утиче на мозак.

Када су Алекс Константин и Џон Квин објавили да се у тајним лабораторијама делује на психу људи електромагнетним таласима, навели су фреквенцију од 435 мегахерца. То је, према њиховим истраживањима, равно фреквенцији људског мозга. Они су за масовна убиства, која се дешавају углавном у југоисточним деловима САД, оптужили лабораторију Робинс АФБ, лоцирану у близини Атланте. Разлог за оптужбу је повремено зрачење које потиче са простора те лабораторије.

Познат је и систем СИГИНТ који у Форт Џорџ Миду користе агенти НСА (Агенција за националну безбедност САД) најмање 50 година. Тај систем може на даљину да открије, идентификује и прати биоелектрично поље контролисаног човека. „Контролори“, на мониторима имају слику онога што субјекат посматра. Доступна им је визуелна меморија субјекта, а у мозак надгледаног човека наведени (не)људи могу утиснути одређене слике, поготово у време сна.

Суштински проблем, у вези с применом електромагнетне емисије усмерене према људима, јесте чињеница да је доказано да зрачење смањује и уништава мисаоне способности. Осим тога, на тај начин се оштећује хронално поље чије честице носе информацију о извору зрачења.

Важно је упозорење, које је у објавио Адам Манделбаум, да се спроводе истраживања на пољу микроталасних генератора с циљем уништавања машина и људи. Он тврди да се инфрасониčno оружје на тестовима показало као успешно, те да су истраживања оружја која би радиоефектностима пореметила нервни систем војника прилично одмакла...

Микрочипови су нова напаст

Појава микрочипова је револуционарни корак у науци. Реч је о минијатурном компјутеру који омогућава да се помоћу електронских поља управља кључним функцијама живих ћелија, размењујући разноврсне информације. На тај начин први пут у историји науке створен је систем који обједињује живе ћелије организма и кибернетске машине. Немачка компанија „Инфинион технологијс“ објавила је снимак неуро-чипа који је са 16.384 осетљива сензора реаговао на електричне импулсе ћелије, појачао их и упутио у рачунар. Нешто другачији је тзв. бионички чип (биочип). Реч је о својеврсном сендвичу од три силицијумска слоја између којих је жива људска ћелија.

Електронски инструменти уграђени у мозак могу знатно да помогну приликом лечења. На пример, хирурзи Центра за епилепсију у Викторији (Аустралија) користе нову технологију за лечење епилепсије. Убацују мреже високо осетљивих електрода на површину мозга. На тај начин одређују „епицентар“ тзв. епи-напада.

Међутим, научници се не баве само изградом електронских протеза. Конкуренцију истраживањима бразилског научника Мигуе-

ла Николелиса, који је успео да микрочиповима надомести функције целих органа, а тврди да микрочипови могу да замене све функције у организму, чине истраживања „можданих врата“. Према саопштењу објављеном у часопису „Шпигел“, микрочип дужине четири милиметра уграђен у мозак омогућава човеку да управља мисаоно разноврсним објектима. Стотине електрода распоређене у микрочипу уграђују се на један милиметар под површину коре великог мозга. По замисли конструктора, компјутер прима сигнал из мозга и ствара мисаоне представе. У току су клиничка испитивања. Већ сада је могуће мисаоно померање курсора по монитору компјутера (помоћу трака, обруча и капца који се стављају на главу и трансформишу мисли у импулсе). За пет година очекује се потпуно нова индустрија, која ће омогућити израду свих врста протеза и мисаоно управљање вратима и клавијатурама. У Немачкој је току израда микрочипова, који се неће нужно уграђивати у мозак. Везе ће се остваривати на нивоу импулса.

За ХАРП систем на Аљасци се говори да управља многим светским процесима

После открића биочипова, очекује се израда, рађање или настанак киборга. Стварање киборга може се изродити у једну од највећих опасности по људски род и парадокс с непредвидљивим исходима. Најбогатији људи спремни су на клонирање људи ради стварања „банке органа“ за „људе“ с дубоким џепом. Истовремено подстичу ратне пројекте, за редуковање броја људи на „златну милијарду“. На сцени су чисти, њима прилични, мамонизам и сатанизам и владавина апсолутног зла. У вези с тим је проглас „Антихрист долази“, који је објавила Светосавска омладинска заједница при Храму св. цара Константина и царице Јелене. Аутори прогласа подсећају људе да је уграђивање тајне шифре Антихриста описано у Библији (Отк, Јов, 13,16).

Владавина из једног центра

Према објављеним подацима, за које се тврди да су „процурели“ из досијеа ЦИА, у затвореним експериментима у људске мозгове су већ уграђивани микрочипови. Бивши агенти ЦИА потврдили су, да су чипови, израђени нанотехнологијом, убризгавани у крвоток. Они су посебно процеђивали закечане о неуронске завршетке, одакле су емитовали унапред програмиране кодове.

Већ предложена уградња микрочипова у људско тело свакако би повећала ефика-

сност транснационалних економских система. Међутим, тада би из једног центра могло да се утиче на нервни систем човека укљученог у мрежу и да се, на пример, успорава или убрзава рад његовог срца. Слобода кретања неповратно би нестала. Сваки човек био би потпуно огољен и стрепео би у неизвесности од непознатог окружења. Не би знао ко све зна све о њему, од стања на његовом рачуну, до тога где се тренутно налази и шта гледа и мисли. Уосталом, Србија полако улази у нове међународне интеграције које уводе сличне системе. Америчка невладина организација „Еуронет“ већ сада обавештава своју централу у САД о стању рачуна свих грађана у Србији. Свакодневно и легално, уз нечије одобрење, скида стања са свих банкомата.

Очевидна и бескрупулозна легализација нехуманих решења наговештава постојање за обичне људе све више тајних подручја. Већ је познато, да постоје тајне институције чији рад омогућава злоупотребе људи. Стога Черчил Велш, председница Удружења грађана за заштиту од злоупотребе људ-

продаје нико ко нема „жиг“. Тај принцип је зачет увођењем кредитне картице. Шта ако компјутер има упутство да одређеном грађанину одбије било какву услугу, између осталог куповину хране и других неопходних потроштина, због тога што је по нечијим критеријумима дотични грађанин „неподобан“?

Последице утицаја на свест људи

У Великој Британији, компанија „Еим УК“, специјализована за аутоматску идентификацију, направила је модел лица који на челу има утиснут бар-код, а користи га у рекламне сврхе (за сада).

Неубојна „хумана оружја за будуће акције“ не убијају одмах. Она изазивају бол светлости и звуком, стварају буку која дезоријентира, шире непријатне мирисе, иритирају кожу... Синтагма „неубојно оружје“ доводи људе у заблуду, јер је реч о убојном оружју које убија полако, у облику „нормалних“ болести, као што су канцер, леукемија, срчани напад, Алцхајмерова болест... Те болести се управо шире Планетом.

Микроталасно оружје, које ће употребљавати маринци и полицајци Сједињених Држава, када се усмери према људима (побуњеницима) изазива промене на кожи и несносан бол. Не мали пропуст аутора написа о „микроталасном оружју“ је тај што нису нагласили да изазива повећање температуре људског организма за један степен. Експериментално је доказано, испитивањима на животињама, да се неке мождане ћелије „скувају“ када се загреју за један степен Целзијуса, а „прегревање“ изазива рак мозга. Осим тога, електромагнетним зрачењем могуће је изазвати физиолошке и хормоналне промене у живом организму.

Примена микрочипа може бити много опаснија. Даљинском стимулацијом уграђеног електронског склопа могу се активирати лучења неких жлезда. Насупрот томе, могу се зауставити одређени физиолошки процеси у телу, што може имати погубне последице по здравље. По истом принципу, микрочип уграђен женама може бити контролор овулације, односно средство за заустављање стопе раста популације. Уосталом то је омиљена тема сатаниста тзв. Новог светског поретка.

Компјутери, преко уграђених микрочипова, могу изазвати поремећаје у великом броју људи у истом тренутку, било да су посредни халуцинације, страх, агресивност или било која друга врста понашања у одређеном тренутку. Пре пар година појавила се чудна информација, да су британски премијер Ентони Блер и министар иностраних послова Робин Кук прошли кроз програм софистициране технологије контроле ума. Реч је о експерименту „Пандора“, у организацији фирме „ДАРПА“ (DefenseAdvanced Research Projects Agency).

Забрињавају подаци које је у својим радовима навео руски научник Анатолиј Мартинов, који тврди да више од 80 одсто становника Москве и Санкт-Петербурга има синдроме брзог умарања, душевне стешњености и осећања фаталног баксузлука у личном раду.

(Фото Д. Јевремовић)

И даље у првом плану
пререгистрација оружја

ГРАЂАНИ СЕ ЖАЛЕ ДА ИХ ПОЛИЦИЈА РАЗОРУЖАВА, МУП ДЕМАНТУЈЕ

Незванично сазнајемо да је до сада у току пререгистрације оружја одбијено пет одсто грађана који су поднели захтев и њима су одузети пиштољи и револвери

У медијима су се прошле недеље појавиле тврдње појединих љубитеља оружја да Министарство унутрашњих послова Србије спроводи процес разоружавања грађана који легално поседују оружје и да је под образложењем пререгистрације до сада одузето више хиљада пиштоља и револвера. Дарко Божић, уредник Дум Дум канала, који на мрежи Јутјуб прати више од 225.000 људи, каже за „Политику“ да је према његовим незваничним информацијама само на простору западне Србије у последње време полиција од грађана одузела између 18.000 и 20.000 комада оружја. Божић истиче за наш лист да му се свакодневно јављају дугогодишњи власници пиштоља и револвера и да се жале да су одбијени приликом пререгистрације иако испуњавају све законске услове. Наш саговорник истиче да овај проблем имају власници оружја за личну безбедност. Ти људи, каже Божић, из МУП-а добијају образложење да им лична безбедност није угрожена и одузимају им пиштоље.

„Реч је о најдисциплинованијим грађанима са чистим досијеима, који никада нису учинили ниједно кривично дело или прекршај из области јавног реда и мира јер да јесу оружје би им већ било одузето. По мојим сазнањима, свако ко је поднео захтев за пререгистрацију пиштоља или револвера добио је негативно решење“, каже Божић, чији Јутјуб

канал популаризује оружје, промовише стрелачке спортове и безбедно руковање оружјем.

Када је реч о пререгистрацији пушака и карабина, наш саговорник наводи да тај процес иде глатко и без проблема. Али, како истиче, не види ниједан логичан разлог зашто би грађани који већ дуго поседују дозволе за пиштоље и револвере сада морали да доказују да им је угрожена безбедност и како то доказати.

„Политика“ је још у четвртак упутила питања МУП-у у вези с процесом пререгистрације као и да ли је тачно да се у последње време грађанима масовно одузима оружје. Из министарства нам је речено да није тачна тврдња да МУП разоружава грађане Србије и обећано нам је да ћемо прецизну статистику о току пререгистрације оружја добити данас. Како незванично сазнајемо, до сада је у току пререгистрације оружја одбијено пет одсто грађана који су поднели захтев и њима су одузети пиштољи и револвери.

Предвиђени рок за замену старих оружних листова за нове биометријске исправе је 5. март 2020. На сајту МУП-а већ дуже време стоји обавештење о овој пререгистрацији, са свим детаљима. У том документу се наводи да се захтев за пререгистрацију оружја подноси лично, у организационој јединици овог министарства према месту пребива-

валишта подносиоца захтева. Том приликом се доноси оружје на увид, прилаже се уверење о здравственој способности за држање и ношење оружја не старије од месец дана, као и доказ о оправданости разлога за поседовање оружја. „За оружје за личну безбедност неопходно је учинити вероватним да би лична безбедност могла бити угрожена због природе посла или других околности“, наводи се у документу. Управо је овај детаљ проблематичан за власнике оружја за личну безбедност и на основу њега у МУП-у најчешће одбијају власнике пиштоља и пушака.

За ловачко оружје неопходан је доказ о испуњености услова за поседовање ловне карте, а за спортско оружје неопходно је уверење о активном чланству у спортској стрелачкој организацији. У целом овом поступку надлежни орган по службеној дужности, уз сагласност подносиоца захтева, прибавља уверење да се против подносиоца захтева не води кривични поступак. Уверење може подносилац захтева и сам прибавити како би се захтев решио у што краћем року.

Такође, у току спровођења поступка полицијски службеници месно надлежне полицијске управе, односно полицијске станице, утврђују да ли су испуњени услови за безбедан смештај и чување оружја. Ово значи да полиција проверава да ли у кући или стану власници оружја имају сеф у којем ће држати своје пушке и пиштоље. Сеф за безбедно држање оружја је обавезан.

Бранко Богдановић, публициста и познавалац оружја, каже за „Политику“ да је овај нови закон о оружју компилација више закона ЕУ, али у суштини он ту не види ништа лоше.

„Када је реч о предаји оружја МУП-у, то је последица пореза. Људи немају новца да плаћају тај порез и више им се исплати да предају оружје полицији“, додаје Богдановић.

Иначе, порез на оружје уведен је на иницијативу Војислава Шешеља и његових радикала још у време Слободана Милошевића, а наредне власти само су наставиле наплату овог пореза.

Вељко Мијаиловић, председник Полицијског синдиката Србије, истиче за „Политику“ да полиција може грађанину да одузме оружје само по закону.

„Ако је, на пример, против неког поднета кривична пријава која се гони по службеној дужности, ако је било насиља у породици, приликом нарушавања јавног реда и мира, претњи... Може се десити да је против неке особе поднета кривична пријава, па је уследило одузимање оружја када су аплицирали за пререгистрацију. Само ако настану неке нове околности које нису биле у моменту када је особи издат први оружани лист. То је једини начин да полиција неке одузме оружје. Све мора да буде утемељено у закону. У образложењу, које особа добије, мора јасно да пише зашто му је одузет пиштољ“, објашњава Мијаиловић и додаје да одузето оружје најчешће заврши на ликитацијама или уништењу.

Александар Бојовић
Извор: Политика

Војска Србије све опремљенија

РУСКИ „ЛЕТЕЋИ ТЕНКОВИ” СТИГЛИ ПРЕКО БУГАРСКЕ

Четири хеликоптера Ми-35М допремљена авионом Ан-124 на аеродром у Батајници

Ови хеликоптери имају снажно наоружање, оклоп и савремену електронику

Четири борбена хеликоптера Ми-35, које је Србија купила у Русији, испоручена су 2. децембра на војни аеродром „Пуковник пилот Миленко Павловић” у Батајници. Ово је велики искорак за Војску Србије, будући да поменутом испоруком добија нешто што није имала ни ЈНА – оклопне јуришне хеликоптере, намењене за подршку снагама на земљи.

Хеликоптери су из фабрике у Ростову на Дону, преко Црног мора и Бугарске, допремљени великим транспортним авионом Ан-124 „руслан”, чије су слетање у Батајници забележили ваздухопловни ентузијаст и објавили га на друштвеним мрежама.

Као што је то у интервјуу за „Политику” најавио генерал-мајор Душко Жарковић, командант Ратног ваздухопловства и противваздухопловне одбране, испорука је обављена пре краја године. Он је том приликом објаснио да ће ови хеликоптери бити размештени на цивилно-војном аеродрому „Морава” код Краљева.

– Наш циљ у будућности је свакако ескадрила савремених борбених хеликоптера – изјавио је тада генерал-мајор Жарковић.

Ми-35 важи, ако не за најбољи (има много оних уверених у то), свакако за

један од најбољих јуришних хеликоптера. У основној верзији Ми-24 употребљаван је у време СССР-а у рату у Авганистану, оружаним сукобима на постсовјетским просторима и на подручју бивше Југославије. Ваздушно-космичке снаге Руске Федерације у Сирији користе управо верзију Ми-35.

Основне одлике ове летелице су снажан оклоп и велика ватрена моћ. Хеликоптер је опремљен топом и читавом лепезом вођеног и невођеног ракетног наоружања. Због таквих карактеристика познат је и под широко прихваћеним називом „летећи тенк”.

Осим нападачких способности, може и да превезе осам војника. Његова максимална брзина је завидна за хеликоптере, креће се до 310 километара на сат, а савремене верзије, попут ове коју је купила Србија, опремљене су и модерном електроником. Долет му је 460 километара, а са допунским резервоарима за гориво и дупло више.

Минулог лета делегација Министарства одбране обишла је у фабрици у Ростову на Дону завршне радове и тестирања на сада већ испорученим хеликоптерима. Била је то и прилика да се чују мишљења припадника Војске Србије у чијој ће надлежности бити „летећи тенкови”.

Један од њих је мајор Добросав Дрндаревић, командант 714. противоклопне хеликоптерске ескадриле из Краљева, који је говорио о разликама између Ми-35 и хеликоптера које Војска Србије деценијама поседује.

– Једна од тих разлика односи се на опрему хеликоптера, саме инструменте, са аналогних прелазимо на дигиталне. Друга разлика је у томе да добијамо много у техничком и технолошком смислу. Сада коначно имамо могућност да извршавамо наше задатке и оно за шта смо намењени, а то је борбена употреба у дневним и ноћним условима и у сложеним метео-условима – рекао је мајор Дрндаревић.

Истакао је и значај оклопа „летећег тенка”:

– Добијамо и додатни ниво заштите јер је хеликоптер оклопљен – главни системи, мотор, ротор, као и сама кабина и пилоти су заштићени. Добили смо и могућност да дејствујемо на већим даљинама, као и да дејствујемо и дању и ноћу, јер хеликоптер располаже термовизијом, телевизијом и опремљен је и наочарима за ноћно летење.

У овом хеликоптеру пилоти седе један иза другог, као у ловачком авиону. Ми-35 је опремљен системима за пасивну и активну самозаштиту, који су од изузетног значаја, будући да је летелица намењена нападима на противнике са мале висине, где посебну опасност представљају лаки ракетни системи ПВО, попут оних који се испуштају са рамена. Управо због њих, на издувним цевима мотора уграђени су системи за смањење топлоте издувних гасова.

Занимљиво је да су српски пилоти, али не војни, користили хеликоптере Ми-24, чији је наследник Ми-35, и то у борбеним дејствима. Било је то током 1998. године, у време расламсавања борби против ОВК на Косову и Метохији, а реч је о пилотима Јединице за специјалне операције Ресора државне безбедности МУП-а. Употребљавана су два хеликоптера, који су касније предати војсци али, будући да им је био неопходан ремонт, а било је и кадровских проблема, никада нису размештени у неку јединицу, већ су одложени на скрајнути део аеродрома у Батајници.

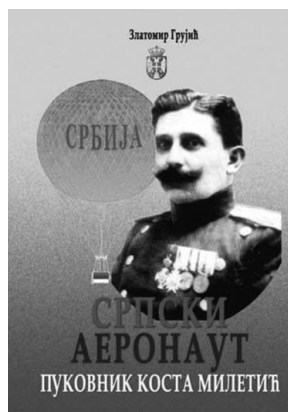
Испоруком Ми-35 је, нема сумње, исписана нова страна у историји употребе хеликоптера у Србији. Очекује се да стигну још три транспортна хеликоптера Ми-17 (два испоручена су већ увелико у употреби), а у току је комплетирање војних и полицијских јединица које ће користити „Ербасове” хеликоптере Х-145М.

Грађани Србије су на овогодишњим приказима способности ВС у Батајници и Нишу имали прилику да виде хеликоптере Ми-35 са руским ознакама, којима су управљали руски пилоти. Следећом приликом, „летећи тенкови” ће бити приказани са ознакама РВ и ПВО, а у кокпиту ће бити српске посаде.

Милан Галовић
Извор: Политика

Представљена нова
књига из историје
машег ваздухопловства

КОСТА МИЛЕТИЋ НАШ ПРВИ АЕРОНАУТ

Књига је наишла на добар одјек међу Аранђеловчанима

Поводом 145 година од рођења Косте Милетића, Народна библиотека „Свети Сава“ у Аранђеловцу организовала је представљање књиге „Српски аеронаут - пуковник Коста Милетић“ Златомира Грујића.

Монографија је посвећена првом српском пилоту балона - аеронауту, ваздухопловном стручњаку (1902), оснивачу голубије поште (1908), балонске јединице (1909), прве аеропланске ескадриле (1912), првом команданту ваздухопловства Краљевине Србије од 1912. до 1916. године, оснивачу и председнику Удружења резервних авијатичара Краљевине Југославије.

Коста Милетић, први командант авијације рођен је у Аранђеловцу 22. септембра 1874. године. Као најспособнији државни питомац, послат је у Русију на школовање. Одатле се вратио као први образовани стручњак за ваздухопловство. Био је ордонанс краља Петра Првог Карађорђевића, а касније на челу Ваздухопловне команде у оба Балканска рата и у Великом рату до 1916. године, када је премештен у инжењерију по сопственом захтеву. Пензионисан је 1921. у чину потпуковника. Био је веома активан као председник Удружења резервних авијатичара све до почетка Другог светског рата. Умро је 1953. године у Београду и сахрањен на Новом гробљу.

Према речима аутора Златоми-

ра Грујића, монографијом је желео да отргне од заборавља лик и дело оца српског ваздухопловства, а проучавању његовог живота посветио је три деценије истраживања.

Грујић је изразио жаљење што се у нашој јавности о Милетићу мало зна и што, осим једне аранђеловачке улице која носи његово име, нема никаквих других спомен-обележја.

Златомир М. Грујић рођен је 1949. године. Завршио је највише војне школе - Ваздухопловну војну гимназију у Мостару и Ваздухопловну војну академију у чину потпоручника авијације са звањем пилот дозвучних летачних авиона. Службовао је у Мостару и Београду као пилот, наставник летења, помоћник команданта пука, уредник часописа и сарадник неколико листова. Председник је Удружења пензионисаних војних летача и падобранаца Србије.

Чланови аранђеловачког Удружења истраживача „Трагови“ прошле године су покренули иницијативу за подизање спомен-обележја Кости Милетићу у сарадњи са Смотрам уметности „Мермер и звуци“.

Идеја је да академски вајари који учествују на фестивалу уметности извајају дело и оставе граду како би га се Аранђеловчани са поносом сећали.

В. Проковић
Политика

Свечано у Раковици

ШТА ТО МУЧИ ПЕНЗИОНЕРЕ

Војни пензионери Раковице обележили су 24. новембра 26-годишњицу од оснивања Удружења. На свечаности је говорио председник Општинског одбора УВПС Милорад Колашинац.

Удружење има задатак да се бори за очување и унапређење интереса чланства из пензијског, инвалидског, здравственог и стамбеног обезбеђења, за мирну и спокојну старост после часно обављене службе, што то и непрекидно чини. Служба која је трајала више од 35 година, са просечно 6 – 8 премештаја скратила је животни век (иначе здравијег дела популације на почетку каријере) за 8-10 година, у односу на колеге изван војске.

Општа је оцена да је УВПС настало из преке потребе војнопензионерске популације да се бори за достојанствен живот у старости и у обиму који то могућности земље дозвољавају. Удружење се никада није одрекло чињенице (ни кроз историју) да је део бића војске. Нажалост те везе се, из нама непознатих разлога, полако кидају. Разлога вероватно лежи и изван војске и државе. Кроз два века постојања војске и државе, војска је била део народа, чувар мира и слободе, рекао је Колашинац.

Ступивши у војну службу, садашњи војни пензионери, а то чине и будући, заветовали су се држави и народу, не очекујући ништа више од онога што им по закону припада. Нажалост такви какви јесу, били су принуђени да се посредством судова боре за стечена права.

Служећи свом народу старешински кор српске војске израстао је у елитни део друштва и не само на бојном пољу, већ и кроз целокупни допринос националном бићу (у науци, индустрији, медицини). Тенденција стварања неке нове елите, а ниподаштавање претходних генерација има врло тешке последице. Више од 60 одсто војних пензионера је са високом стручном спремом. Међу њима су академици, доктори наука, професори универзитета, бивши министри, посланици итд.

У току минуле две деценије донети закони и подзаконски акти углавном су се односили на смањивање обима права војних пензионера, а посебно драстичан пример је наступио доношењем закона о привременом начину обрачуна и исплата пензија, којим нам је, у четворогодишњем периоду, конфисковано у просеку 15,6 одсто од пензије. Очекивало се да ће држава вратити одузети новац али се за сада то вешто избегава. Фискалној стабилизацији државног буџета допринело је 96 одсто чланова, рекао је Колашинац.

Измештањем пензија у фонд ПИО, речено је на скупу, имало је вишеструки негативни одраз по стандард КВП, тако да је на актуелној сцени појава неуједначених пензија истог чина и положаја, са разликама и до 30 одсто. Сада пуковник има већу пензију од раније пензионисаног генерал-потпуковника.

Да држава нема баш брижан однос према пензионерима огледа се у досадашњим повећањима плата у јавном сектору од 35-49 одсто, а пензије са повећањем од 5,4 одсто од 1. јануара 2020. године повећане су само 12,5 одсто. Не оспоравамо потребу повећања плата, али је тешко наћи оправдање за овако драстично велике разлике у повећању плата и пензија. Пензије су последњих година реално смањене за 25 одсто, рекао је Колашинац.

На крају, желим вам срећан овај дан, дуг и здрав живот, редовне али не и умањене пензије, да их што дуже користите.

М. К.

Одржана прва седница Скупштине Савеза удружења бораца Србије

ДОНЕТ ПЛАН АКТИВНОСТИ

Прва седница Скупштине Савеза удружења бораца Србије, на којој су представљени циљеви, планови и програм рада за наредну годину, одржана је недавно у Атријуму Дома Војске Србије.

Савез удружења бораца Србије формиран је 16. новембра 2019. године, а основали су га Удружење пријатељи 72. специјалне бригаде, Удружење ветерана 63. падобранске бригаде, Удружење ветерана Жандармерије као и Удружење ветерана јединица за специјалне операције.

На седници су говорили државни секретар у Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Ненад Нерић и представник патријарха српског Иринеја свештеник Српске православне цркве Ненад Јовановић, који су изразили задовољство због оснивања Савеза. Окупљенима су се, на тој седници, обратили и председник Скупштине Савеза удружења бораца Србије (СУБОС) Горан Радосављевић и председник СУБОС-а Милорад Ступар.

Говорећи о разлозима за формирање Савеза удружења бораца Србије Горан Радосављевић истакао је да је Савез основан са на-

мером да окупи борачка удружења у заједничкој борби за бољи социјално-економски положај, лакше лечење, као и за хуманитарну помоћ породицама бораца и ратних војних инвалида. Радосављевић је окупљенима представио и главне циљеве и задатке Савеза.

У завршном делу данашњег скупа, председник Савеза удружења бораца Србије Милорад Ступар представио је програм и план рада СУБОС-а за 2020. годину.

У Суботици обележен Дан ЈНА

ДОБРЕ СТВАРИ СЕ НЕ ЗАБОРАВЉАЈУ

Уорганизацији суботичких војних пензионера у ресторану *Мадера* обележен је Дан ЈНА, војске које више нема. Окупили су се војни пензионери да се виде, друже и евоцирају успомене на неке давно прошле дане, који су остали у сећању. Остала је сета, али и понос на војску која је била врло јака и поштована у то време.

Пре почетка весеља, власнику ресторана *Мадера*, бившем фудбалеру Црвене Звезде, Данилу Мадићу предат је скроман поклон, у знак дугогодишње сарадње. Синиша Весић рекао је да је протекла година била веома успешна за војне пензионере Суботице. Организована су занимљива предавања, посете знаменитим местима у Војводини и друге активности.

Дружењу се одазвало 48 војних пензионера. Поведено је коло, а песама што у срце дирају било је на претек.

Ј. М.

Батајничани обележили Дан ЈНА

ПОНОСНО И ВЕСЕЛО

По једанаести пут МО УВП Батајница је 22. децембра у ресторану „Стара Буковица“ у Батајници обележила Дан ЈНА. Војни пензионери су се окупили да још једном искажу своје поштовање према дану стварања ЈНА у Другом светском рату и тиме показали како се цени историјска прошлост, негују револуционарне традиције и дају пример другима како се у правом смислу треба понашати.

Све је било као под конач, војнички. Прави домаћин био је Никола Кнежевић.

На почетку дружења председник МО УВП Батајница Рефик Спахић је поздравио присутне, захвалио се што су се одазвали позиву и пожелео угодан дружење. Посебно је поздравио председник МЗ Батајница, Николу Арнаута, председника ОпО УВП Земун Славка Дошеновића, секретара Трајчета Матушева и члана Милана Бигу, председника пензионера Батајнице Предрага Штулића, представника Клуба генерала и адмирала и председника Удружења Васојевића генерала у пензији Луку Кастратовића, те представнице лепшег пола Активна жена на челу са Весном Јанковић и Милана Миодрага из МО УВП Бежанијска коса. Посебно је нагласио да у овим бурним и турбулентним временима, где су стандард, право и понос грађана угрожени, а живот испуњен стресом и набојем, дружење представља малу психо-физичку терапију.

Плакете УВП РС уручене су Саву Богуновићу и Николи Арнауту, захвалница Весни Јанковић, а књигама су награђени Младен Војводић, Милева Арсић и Мира Смрзлић.

Слободан Пртина, бивши начелник СУП-а Доњи Лапац, уручио је Рефику Спахићу књигу „Доњи Штрпци некада и сад“.

Спахић је присутним честитао предстојеће новогодишње и божићне празнике, са жељом да их проведу у здрављу, весељу у друштву својих породица и пријатеља.

Дружење је настављено уз музику, песму и игру, а чуле су се песме „Са Овчара и Каблара“, „Отвори прозор цурице малена“ и друге.

Пожаревачки војни пензионери у Београду

ПАМТИЋЕ СЕ ИЗЛОЖБА

Када људи одлуче да ураде нешто корисно за себе, нема ствари која ће их спречити да наум реализују. Градски одбор УВПС је чувши за изузетно добро припремљену изложбу „Одбрана 78“ одлучио да за своје чланове организује посету. Речено је и учињено. После договора са надлежнима у Управи за стандард, традицију и ветеране МО, једнодневна посета нашем главном граду организована је 13. децембра. Дочекао их је пуковник Душко Шљиванчанин који се потрудио да, заједно са кустосом Војног музеја у Београду Вуком Обрадовићем, посредује Пожаревљанима занимљиве информације и чињенице о догађајима из 1999. године, затим податке о сваком експонату, а посебно чињенице како је изложба настала. Био је то одиста час из историје који је многе заинтересовао.

Удружење УВПС у Пожаревцу познато је по организацији многобројних излета и бивака за своје чланове. Такође организују и плесне вечери, али и другарске сусрете.

Овога пута смо, осим посете изложби, били у позоришту и одгледали једну од културних представа. Потом смо посетили Београд на води и прошетали обалом Саве, рекао нам је председник Градског одбора УВПС Драгутин Страхињић.

На крају посете изложби, у књизи утисака Пожаревљани су написали више емотивних запажања.

Наша новија историја препуна је јунаштва и страдања. Покушали су најмоћнији на свету да нас баце на колена и покоре, али им то није пошло за руком. Зна наш народ да цени слободу и слободарство. Пре извесног времена смо посетили изложбену поставку у Команди КоВ у Нишу. И она поставка и ова овде су урађене тако да можемо херојством да се подичимо. Изложбу „Одбрана 78“ сам доживео као својеврстан омаж нашој борби и палим друговима, казао је пуковник у пензији Ратко Јанковић.

Мирјана Николић је рекла да јој се чини да јавност Србије није довољно обавештена о изложби „Одбрана 78“ и да сваки грађанин треба све оно што је изложено да види.

Алекса Момировски је службовао 6,5 година на Косову и Метохији.

Убијали су цивиле, чинили су злочине, за које нико није одговарао. Запад је подржавао терористе, а сада покушава силом да инсталира државу на територији где су српске светиње. Изложба је веома поучна за наше људе, подвукао је Момировски.

З. П.

Седница Скупштине МО УВПС „Ушће“

ПОТРЕБНА ШИРА БРИГА О СТАРИМА

У просторијама основне школе „Јован Дучић“ 24. децембра одржана је редовна годишња Скупштина Месне организације „Ушће“. Том скупу су присуствовали председник и потпредседник Општинске организације УВПС Нови Београд Божидар Бабић и Симеон Туманов.

У извештају Јове Маричића, председника тог месног одбора, таксативно су побројане активности Удружења, а и проблеми који тиште војне пензионере. Запажања временског Јове бацила су више светла на укупне прилике у војнопензионерској популацији. Наиме, највише чланова се ближи деведесетој години, људи су све мање покретни, а све болеснији. У таквим условима веома је тешко организовати активности. Чланови ни су задовољни својим стандардом и положајем. Сматрају да држава, којој су служили током целе војничке каријере, а и после, треба више да учини за кориснике војних пензија. Спомињане су једноставне, а велике речи, попут хуманизма, солидарности, праведности, заједништва, другарства и бриге о старијима...

Тешка срца су војни пензионери пресавијали табак и тужили за своја закинута права која би држава, без икаквих интервенција, требало да испуни. Није мали број војних пензионера који живе сами. Ни руководство месне организације није више у годинама да може да постигне да свакоме помогне. Вероватно би то питање ваљало расправити на нивоу целе организације УВПС, па и друштва. Не могу се тек тако временски суграђани оставити да баш све о себи брину сами.

Да се није лако снаћи у свету данас, Јово Маричић је формулисао у реченици да „Живимо у тешком времену, на раскршћу, где се сударају интереси моћника“.

Говорио је још о потреби организованог и ефикаснијег војног здравства, а и о веома доброј сарадњи Удружења са борацким организацијама. На крају је поставио и питање. „Хоће ли држава признати правично решење?“

Обраћајући се присутнима Божидар Бабић је истакао да у околностима какве данас владају, војнопензионерска организација треба да буде борбенија и јача у организационом смислу. Навео је потребу да се војне пензије врате у систем одбране, јер само тако могу да се разреше нагомилани проблеми.

Симеон Туманов је обавестио окупљене војне пензионере о изradi социјалних карата и да ће се предузети мере да се помогне свима онима чија су месечна примања до 40.000 динара. Он је навео податак да је током 2019. године 30 чланова који живе у Новом Београду, на име солидарне и хуманитарне помоћи додељено 900.000 динара, чиме се мало организација у Србији може похвалити. Апеловао је да се учине корака ка већем учлањењу војних пензионера у Удружење.

З. П.

Рапорт са Бежанијске косе

АНАЛИЗА ДОСТИГНУТОГ

Месни одбор Удружења војних пензионера Бежанијска коса, одржао је своју осму редовну седницу у проширеном саставу. На том скупу је поднета информације са 13. седнице Општинског одбора УВПС Нови Београд. Присутнима је пренета анализа у вези са врло јасним и конкретним критичким освртом председника општинске организације Божидара Бабића на лош рад појединих председника месних организација, уз додатно објашњење као да се убудуће организованије и квалитетније спроводе одређене активности у месним одборима.

Разговарало се и о методама да се у организацију привуче што већи број војних пензионера. Истакнута је потреба за просторијом, како би чланови могли да се окупљају.

М. К.

Четири деценије од завршетка школовања

УСПЕШНА КЛАСА

Припадници 24. класе СВШ КоВ обележили су 40 година од завршетка школовања. Истог дана 27. класа ВА КоВ обележила је 45 година од завршетка школовања а 42. класа ВА КоВ 30 година од стицања дипломе.

У најбројнијој класи СВШ КоВ 564 питомца завршило је школовање. Дирљиви су били сусрети негдашњих дечака, који су провели четири године заједно учећи и савладавајући тешке војничке вештине. Догодила се и по која суза радости, а врло емотивне загрљаје бележили су фотографи.

Поздравним говором најпре се присутнима обратио први у рангу Шандор Мађар, а потом и председник Организационог одбора Живко Јефтић, који је у знак захвалности на уложеном труду да обнови успомене на питомачке дане покренуо сајт СВШ КоВ Сарајево и групу на друштвеној фејсбук мрежи. Класа је израдила и своју монографију. Милану Лишанину уручен је парадни бодеж.

Присутнима се обратио класић и доскорашњи начелник ГШ ВС генерал Љубиша Диковић и командир другог вода Јован Гли-

горић, евоцирајући успомене на команданта батаљона и командире и наставнике те класе. Сусрету су присуствовали и командири Ахмет Хусеинагић, Обрен Шмркић, Миливоје Спасојевић.... Након уручења Монографије и групних фотографија дружење је настављено у прелепом амбијенту ресторана Нера у Борчи.

Захвалност свима који су уложили напор да присуствују овом сусрету је немерљива, јер је било другова из САД, Кувајта, Француске, Немачке, Аустралије... и из свих бивших република СФРЈ. Било је као некад. Препуни утисака нерадо су се растали у вечерњим сатима, уз договор да се за пет година поново сретну, али и да уприличи нове сусрете.

И. М.

Запис из Крушевца

ПОКЛОНИ ЗА МАЛИШАНЕ

Један од приоритетних задатака ГрОд УВП Крушевац је помоћ деци палих бораца и ратних војних инвалида. Годишњим планом рада планира се подела новогодишњих и божићних пакетића за малишане.

Реализацију хуманитарне акције „Један пакетић – много љубави“ за децу палих бораца и ратних војних инвалида ГрОд испла-

нирао је до детаља, па је у потпуности успела.

Свечаност је одржана у кантини касарне „Цар Лазар“, а почела је поздравним говором председника УВП Крушевац Душана Самарџића, који је деци и родитељима честитао новогодишње и божићне празнике, пожелео им добро здравље, дуг живот и личну и породичну срећу.

Велику заслугу за ову традиционалну свечаност имају секретар Горан Мишковић, благајник Раданка Вуловић и председник Душан Самарџић. Улогу Деда Мраза преузео је повереник из Бруса Зоран Миловановић, који је деци дочарао новогодишњу атмосферу и створио пријатни амбијент.

Градски одбор УВП Крушевац захваљује

команданту гарнизона пуковнику Радету Рњаковић и управнику ресторана Добровољу Добродолцу, на помоћи око реализације ове традиционалне акције.

Заједнички снимак на крају свечаности потврдио је да је акција у потпуности успела, да су сви отишли задовољни, а Градска организација УВП Крушевац, по ко зна који пут, на делу потврдила да је с правом социјално-хуманитарна организација.

Након завршетка акције, цео Градски одбор и део чланова Удружења, наставио је традиционално дружење поводом одлазеће године и успешно реализованог плана рада, у ресторану „Розето“, уз пригодан мени и послужење особља ресторана.

Мр А. Симоновски

Промоција књиге „Двоструки агент“ у Краљеву

РОМАНСИРАНО САОПШТАВАЊЕ ИСТИНЕ

Шестог децембра у Дому ВС у Краљеву одржана је промоција књиге „Двоструки агент“ аутора Томислава Глигоријевића, пуковника у пензији и бившег начелника војне контраобавештајне службе у Приштини.

Професор Радослав Премовић, захвалио је великом броју људи који су дошли да присуствују овом догађају, и кроз уводно излагање само заголицао машту присутних и жељу да што скорије започну читање књиге. Јасно је ставио до знања да се ради о суптилним осећањима и љубави, али да то није љубавни роман, већ трилер у коме се поштује граница шта се све сме рећи, а да не угрожава рад контраобавештајне службе. Аутор пише у првом лицу једине тако да је то својеврсна подела личног искуства и осећања са читаоцима.

Рецензент књиге, професор и књижевни критичар Раде Вучићевић је истакао да је аутор мудар писац који поседује велики таленат и препознатљив стил, што га сврстава у ред значајнијих писаца на садашњој српској књижевној сцени. Признаје да је врло радо прихватио да дође на ову промоцију јер познаје аутора и изузетно цени његов укупни рад. Љубав и страст између лепе девојке и младог официра ЈНА се преплиће са шпијунским радом. Разоткривање шпијунаже и процес признања су по мишљењу професора изванредна основа за снимање узбудљивог акционог филма, попут оних из Холивуда.

На промоцију су из Београда дошла и тројица бивших колега, пуковника у пензији, Небојша Никић, Стеван Ђуровић и Љубиша Дашић, који су на занимљив и шаљив начин изнели низ анегдота из свог заједничког рада у Приштини, како су сарађивали и колико цене професионални и другарски однос аутора према послу и потчињенима. Занимљиво је и то да су се сви окушали и као писци, захваљујући добрим делом и самом Томиславу.

Аутор је, на крају, захвалио свима који су дошли на промоцију и пожелео да уживају док буду читали књигу јер је текст аутобиографски, заснован на стварним догађајима и ликовима, само што су измењена.

Да би доживљај био још угоднији, побринула се млада, лепа и талентована Вера Столић која је у три наврата сјајно отпевала по једну стару српску песму. Рођена је у музичкој породици и пред њом је, по мишљењу многих познаваоца ове врсте уметности, сјајна каријера.

Исти аутор је прошле године објавио своју прву књигу под насловом „Једна страна истине“ посвећену догађајима на Косову а при крају је рукопис треће књиге, чије штампање се очекује почетком 2020. године.

Ј. Симић

Годишња Скупштина СРД „Војни ветерани“

ПРЕГРШТ МЕДАЉА

Спортско-рекреативно друштво „Војни ветерани“ одржало је годишњу Скупштину, на којој су анализирани спортски успеси у 2019. години. Сједницу Скупштине је отворио председник Динко Шимурина, који је позвао делегате да минутом ћутања одају почаст преминулој такмичарки Драгици Шљивић, а затим преложио дневни ред.

Сједница је настављена годишњим извештајем председника друштва Комнена Бајчете. Он је са поносом истакао да је последњих пет година друштво освојило три пута прво мјесто, једном друго и ове године треће. Али и то је успех. Ветерани су у овој години на такмичењима Црногорског савеза ветерана освојили 38 медаља; 18 златних, 9 сребрних и 11 бронзаних, два пута били први и донели два пехара. У извештају није пропустио да нагласи да су такмичари „Војног ветерана“ примјер спортског понашања и показали сву љепоту спортске рекреације. На крају је захвалио Удружењу

војних пензионера за помоћ и финансијску подршку ради учешћа на спортским сусретима ветерана.

Најстарији, трофејни члан друштва, Радосав Пешић током године пратио је успех појединаца, па је сходно Правилнику о признањима, предложио кандидате за избор најбољих такмичара у овој години.

Најуспјешнији такмичари - ветерани у 2019. години су: Динко Шимурина, Зоран Таушан и Комнен Бајчета, а код такмичарки Бранислава Јокановић, Ана Војка Тошић и Љиљана Балетић. Признање најбољег спортског радника припало је Радивоју Здравковићу.

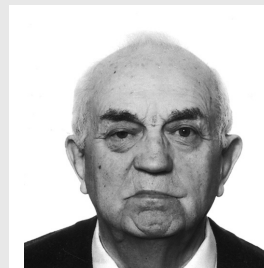
Најуспјешнијим такмичарима додијељени су пехари и дипломе, а најбољем спортском раднику пехар и признање.

За освојене златне медаље у такмичарској години додијељене су захвалнице: Јосипи Кљајевић, Горици Матић, Зорки Триповић, Милијани Вујовић, Чedomиру Вучковићу, Драгици Ђуковићу, Спасу Паловском, Милану Боричићу, Милутину Марашу, Ранку Милчићу, Жарку Ђукићу и Миладину Милосављевићу.

Сједница Скупштине завршена је скромним коктелом који су за ову прилику приредиле вриједне такмичарке „Војног ветерана“.

Р. З.

In memoriam

Петар Алексић
(1926-2019)

ЖИВОТ ОВЕНЧАН УСПЕСИМА

Недавно је преминуо цењени господин и старина чика Пера Алексић, рођен пре 93 године, 27. октобра 1926. године, у селу Церова, општина Пирот.

Након основне школе, по завршетку Другог светског рата, Пера је у Шкофјој Лоци завршио Подофицирску школу везе за активне војне старешине. Током војне службе завршио је више стручних курсева. Обављао је бројне дужности у јединицама везе ЈНА, врло често и у теренским условима.

Као способан, стручан и примеран старешина, Пера је у току 1957-1958. године био припадник контингента Одред ЈНА у саставу Мироних снага уједињених нација на Синају. Радио је у гарнизонима: Ниш, Скопље, Нови Сад, Нова Градишка, Осијек и Загреб (Војни аеродром Лучко).

За самопрегоран рад и обављање дужности Петар је одликован: Медаљом за војне заслуге, Медаљом за храброст, Орденом рада са сребрним венцем и Орденом за војне заслуге са сребрним мачевима. Носилац је више писаних похвала и награда. Карактерисали су га наглашена истрајност, упорност, одговорност, поузданост и професионализам. Био је дружељубив, искрен и омиљен међу људима.

Пензионисан је у Загребу 1980. године у чину заставника прве класе. Са породицом је живио у Загребу до почетка оружаних сукоба и грађанског рата у Хрватској 1991. године, када напуштају свој стан и одлазе у подстанарство у Београд.

У Београду се ангажовао у више активности, а највише се исказао у току формирања Удружења војних пензионера Србије. Један је од оснивача Месне организације Удружења на Бежанијској Коси и Општинском одбору Нови Београд. Члан Месног одбора био је у читавом периоду од оснивања до краја живота. До последњих дана читао је лист *Војни ветеран*, а кад му је помало отказивао вид, текстове су му читали кћерка или унучи.

За активан рад у Удружењу војних пензионера Србије добио је сва признања овог Удружења - Захвалницу, књигу, Плакету УВПС и Повељу УВПС.

**М. Калчић
К. Новаковић**

Србија у балканским ратовима и у Првом светском рату

СРПСКЕ АРМИЈЕ НА ТЕЖИШТУ НАПАДА

У Првом светском рату Србија је претрпела највеће губитке у људству. Према званичним подацима изгубила је 1.247.435 људи, односно 1/3 од укупног становништва. Изгубила је 54 одсто мушког репродуктивног становништва.

Пише: професор др Милоје Пршић, пуковник у пензији

Српски војници на положају

Српске јединице, размештене по војничким камповима на Крфу, брзо су се опорављале. Вратиле су се редовном војничком животу и обавезама. Опремљене су новим униформама, савременом војничком опремом и наоружањем. Већ почетком марта 1916. године наређено је њихово пребацивање у регију Солуна. До 1. јула пребачено је 4.550 официра, 1.034 чиновника и 118.043 подофицира и редова, а 15 дана касније, бројно стање се повећало на: 6.020 официра, 1.272 чиновника и 124.190 подофицира српске војске. Односно, на Солунски фронт пребачена је 131.482 човека.

Од 21. јуна 1916. почело је распоређивање српских армија на положаје Солунског фронта. Прва српска армија посела је фронт од Вардара до Кожуфа; Друга од Кожуфа до Кајмакчалана; а Трећа од Кајмакчалана до комуникације, (пута) Баница – Лерин. Добровољачки одред затварао је правац од Битоља до Лерина. Борбе на Солунском фронту, у делу које су покривале српске армије, почеле су 17. августа 1916. године. Дејства су започеле бугарске армије да би скратиле фронт и ојачале своје одбрамбене положаје.

Од првог дана, на Солунском фронту водиле су се жестоке борбе. У њима су српске армије, до 30. августа, изгубиле 907 људи, рањених 3.269 и несталих 7.730, па је бројно стање српске војске спало на 119.576 људи. Посебно, огорчене борбе водиле су се на падинама Кајмакчалана, масива Нице и у захвату Црне реке. Српске јединице су, уз натчовечанске напоре, изузетна јунаштва, после деветнаестодневних борби заузеле Кајмакчалан – коту 2525. У тим борбама Дринска дивизија остала је без 25 одсто људства. Из строја је избачено 272 официра, (погинуло је 88), подофицира 979 и 6.880 војника, тако да је њено бројно стање српске војске износило 112.445 војника.

Наша Врховна команда имала најбољу процену

Борбе на Солунском фронту настављене су, несмањеном жестином све до децембра 1917. године. У њима су српске армије претрпеле такође велике губитке. Остале су без 1.209 официра и 31.342 подофицира и војника, тако да је борбено способних у свим јединицама било 79.894 војника. Због тога, Врховна Команда била је принуђена да изврши нову преформацију српске војске – са тројне у двојну. Од краја 1917. године па до половине септембра 1918. године борбе на Солунском фронту попримиле су карактер „рововског ратовања“, а Солунски фронт, по процени савезничког командовања, добио другоразредни значај, односно дефанзивну улогу.

Да би изменила такву одлуку савезничког командовања о споредној улози Солунског фронта Српска врховна команда (СВК) је, у Меморандуму савезничкој команди од 20. октобра 1917. године, изложила идеју за промену такве одлуке о улози фронта. Предложила је да се прекине са рововским ратовањем које је остављало веома неповољне последице по, већ у годинама, српске војнике и да савезничке јединице „пређу“ на офанзивна дејства. Командант савезничких снага, генерал Сарај, није прихватио такав предлог СВК. Сматрао је да, за озбиљнија (офанзивна) дејства, нема довољно снага а ни тешке артиљерије, а да ни савезници нису били спремни да на Солунски фронт пошаљу нека већа појачања која

би утицала да се промени постојеће стање на фронту.

За команданта савезничких снага, крајем децембра 1917. године уместо генерала Сараја постављен је француски генерал Гиом. За разлику од Сараја нови командант био је присталица идеје СВК о офанзивним дејствима на Солунском фронту. Међутим, ни он није, у пракси, ништа мењао, па је и даље настављено рововско ратовање.

Тек по доласку Франша де Переа за команданта савезничких снага промењен је приступ о начину ратовања на Солунском фронту. Де Пере прихватио идеју СВК, разматра је и у обзир узима могућност о офанзивним дејствима. У начелу, допадају му се идеје и предлози СВК. Међутим, он не жури у одлучивању. Жели прво да изврши обилазак свих трупа које су на положајима Солунског фронта, да тек онда, ако стекне довољан утисак о стању на фронту, организује саветовање са члановима СВК са циљем да га они детаљније упознају са идејом и конкретним предлозима за извођење офанзиве. Тек после тога, ће одлучити да ли је – за, или против офанзиве. По одржаном саветовању са СВК – Де Пере је прихватио њихову идеју и предлоге о реализацији офанзиве, па је одмах наредио да све савезничке трупе почну интензивне и темељите припреме за офанзивна дејства. Одлуку о почетку офанзиве донео је 3. јула 1916. године и тада саопштио детаље о њеној реализацији – с тим да она може, по његовом наређењу, почети половином септембра. У припреми за реализацију Солунске офанзиве – српске армије добиле су наређење

да се прегрупишу и да оне буду на тежишту напада.

Пробој Солунског фронта

Офанзива савезничких снага на Солунском фронту почела је 14. септембра 1918. године и то прво целодневним дејством српске артиљерије из 580 оруђа. Сутра дан, 15. септембра, у 5 и 30 часова, у напад је кренула 2. српска армија. Њене јединице су за само 10 сати пробиле најутврђеније, односно – прве главне одбрамбене положаје бугарских армија и тиме, до 21 часа, у њиховој одбрани (по дубини одбрамбени положаји нису били адекватно уређени), отвориле брешу ширине 14 км (од Кукуруза до Сокола). Истовремено, оне су се пробиле 4 км у дубину непријатељске одбране. Успех 2. српске армије приморао је бугарске снаге да се повлаче у правцу Козјака што су српске армије искористиле да без предаха наставе енергичне нападе, да би онда, у правом моменту, предузеле гоњење непријатељских јединица.

За шест дана, у борбама за пробој Солунског фронта (од 15. – 21. септембра), српске војска је претрпела значајне губитке. Погинуло је 681 човек, нестала су 132, а 3.206 рањено. У току свих борбених дејстава на Солунском фронту (од 17. августа 1916. па 26. септембра 1918.) српска војска је изгубила скоро 1/3 од целокупног бројног стања (43.827), па је њено бројно стање спало на 87.645 људи.

Након што су српске армије избиле у долину реке Вардар 24. септембра, заузеле Градско, а 1. српска армија избила пред

При пробоју Солунског фронта наша артиљерија тукла је непријатеља равно 24 часа

Скопље, створена је повољна ситуација за још бржи покрет српских снага на север, али и према бугарској граници. Према процени савезничког командовања, а и саме бугарске владе – веома успешна офанзива српских армија могла се у „неком“ моменту „окренути“ на исток – ка бугарској територији. Због тога, Бугарска је већ 26. септембра 1918. године затражила, од команданта савезничких снага генерала Де Переа, прекид борбених операција на 48 часова. Франше де Пере је одбио такав предлог Бугара, а три дана касније (29. септембра) са њима потписао примирје и прекид борбених дејстава. Тим чином Бугарска је избачена из рата, а њена војска капитулирала.

Ослобођење Београда

Дејства српских армија преусмерена су ка северу, у правцу Врања и на северозапад ка Косову и Метохији а дејства француских јединица дуж српско-бугарске границе. У наставку дејстава српских армија – Врање је ослобођено већ 4. октобра; Ниш четири дана касније; Косовска Митровица 21. октобра; а сутра дан 22. октобра Краљево итд.

Савезничка коњица, под комадом генерала Транијеа, крајњим напорима је пратила темпо кретања и дејстава српске пешадије како би јој адекватно садејствовала. Истовремено Британске трупе су, што посебно истичемо, баш као „прави савезници“ после пробоја Солунског фронта и веома успешних дејстава српских армија – повучене из операција на Солунском фронту и упућене ка Дарданелима – на исток. Енглези су, као и увек, остали доследни у опредељењу да њихови интереси немају алтернативу. Српске армије су већ 1. новембра 1918. ослободиле Београд и Србију, а онда наставиле покрет преко Дунава и Саве, на север и преко Дрине ка Сарајеву да ослобађају своје сународнике и друге јужнословенске народе.

У Првом светском рату Србија је претрпела највеће губитке у људству. Према званичним подацима изгубила је 1.247.435 људи, односно 1/3 од укупног становништва. Изгубила је 54 одсто мушког репродуктив-

ног становништва. У историографији се углавном наводи да је Србија изгубила 28 одсто становника. То по свему судећи није реално, односно демографски губици Србије били су знатно већи. Осим у ратним операцијама српски народ је веома много страдао на окупираним територијама (више од 600.000 људи), на оним деловима територије која је пре балканских ратова чинила територију Краљевине Србије са 2.784.000 становника. У току окупације знатно је мање страдало становништво „нових области“ и на Косову и Метохији. Због тога се погоршава „слика“ о страдању српског народа јер су окупаторске снаге чиниле масовне злочине. Демографски губици Србије износе вероватно више од 44 одсто становништва!?

За попуњу ратних јединица од почетног броја 395.000 војника и официра Србија је у току рата мобилисала још 312.343 човека. Укупно за потребе оперативних састава мобилисано је 707.343 војника и старешина. У току ратних операција из строја је избачено (погинули, рањени, заробљени и нестали) више од 615.000 људи, па је на крају рата, у оперативним саставима, остало само 87.655 официра, подофицира и војника.

Србија поднела велике жртве

У литератури се често наводи податак да је српска војска изгубила 402.435 војника и 845.000 цивила (податак из извештаја СВК на крају рата). Међутим, чињеница да се у литератури наилази на различите бројке о губицима српске војске и њеног командног кадра, да српски народ ни после 100 година од Великог рата нема, ни приближно, тачне податке о демографским губицима (народа и војске) ствара неверицу и отвара бројна питања. Да ли је то код српског народа и његових органа власти (од највиших до локалног нивоа) мањак интересовања или недостатак воље да се ова тема, од нарочитог националног значаја „до краја“ истражи и из историје извуку поуке или је у питању нешто друго? Ако је, код власти (од 1945 до 1991.) ова тема, можда – стварала страх и нелагодност јер је морала да „брине“ о ауторитету једне личности, једне идеологије једне

партије и да инсистира, код Срба, на неговању и „чувању“ једног слогана о „братству и јединству“, зашто онда то нису истражиле научне и стручне институције Републике Србије. Шта је то што је српски народ умрвило па у минулих 100 година, није нашао ни довољно воље, ни људске и хришћанске-светосавске одговорности, да организује истраживање теме о губицима српског народа у рату 1914-1918. година.

Но, ни данас није касно да власт Републике Србије, по свим нивоима, у оквиру надлежности инсистира да ова Тема добије одговарајуће место у програмима научних институција и архива које се финансирају из буџета и које, у оквиру својих редовних делатности, могу да организују изучавање Теме о демографским губицима српског народа и његове војске у ослободилачким ратовима 19. и 20. века. Ово и због тога, јер, да се није олако прелазило преко чињеница о енормном страдању српског народа у рату од 1914-1918. године, онда би (можда) Срби знатно опрезније у рату 1941-1945. „јуришали“ и не, сигурно у „више колона“ – када су, у грађанском и ослободилачком рату опет претрпели милионске губитке (од 1.820.000).

Делегација Краљевине СХС на конференцији мира у Паризу 1919. године у Меморандуму наводи да је српска војска имала губитке: 1914. године 69.022 погинулих војника; у 1915. до повлачења преко Албаније 56.842; а да је у току повлачења изгубила још 150.000 људи. Од 1916 – 1918. године, односно у борбама на Солунском фронту и току пробоја и офанзиве да је погинуло 7.208 у 1916; 2.270 у 2017. и у 1918. 7.197 војника. Осим тога да је преко Албаније изгубљено 77.278 људи за које се сматра „да су сви они сигурно помрли“. Међутим, нигде се не помињу губици као последица масовних епидемиолошких болести која износе преко 300.000 људи, и када је остала без једне половине медицинског особља.

По правилу, на првој линији су поред редова, њихове непосредне старешине са најнижим чиновима – од каплара до капетана. А то су оне старешине које су, својим јунаштвом пресудно утицале на морално – вољни подстрек војника да се они у конкретној, често неравноправној борби, па и у оној „прса у прса“ – понесу победнички, без обзира на бројност непријатеља, тежину конкретне ситуације и њен исход.

Све старешине од реда, без обзира на место и командну дужност имали су само једну и једину дужност – да поштују заклетву дату Отаџбини. Тиме су све своје обавезе у рату њој подредили, поштовали је до крајњих граница – до погибије на њеном брику. У тој борби за Отаџбину су дали све, оно најдрагоценије – живот! То их чини – у жртвовању за отаџбину и слободу народа – једнако вредним а њихова дела бесмртним – као јунацима отаџбине.

Према досадашњим истраживањима српска војска је у рату од 1914-1918. изгубила 5.234 старешине. У 1914. години погинуло је 1.015; у 1915. 1.053; од половине 1916. до 1917. још 1.324 и у 1918. години 548 старешина.

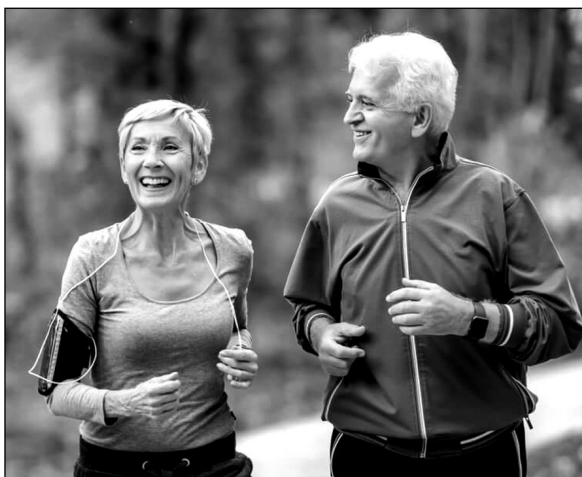

Уређује: мр
сц. др Часлав
Антић

Трчање је веома лековито у трећем добу

Старење и виталност НАЈВАЖНИЈЕ ЈЕ ОСТАТИ АКТИВАН

На дужину живота гени утичу само делимично, а пресудни су животни стил и средина, што значи да физичким вежбама и менталном активношћу, здравом исхраном, избегавањем стреса, неговањем социјалних контаката, уредним спавањем, превенцијом болести и спровођењем прописаних терапија можемо да утичемо на ниво виталности у трећем добу

Многе уврежене теорије о људима у поодмаклом добу су пале у воду, попут оних да ћелије мозга не расту код одраслих, да у трећем добу не треба физички да се трошимо или да старим људима највише приличи озбиљност. Смејање покреће чак пет регија у мозгу, па је неозбиљност један од кључева виталности. Очувањем и стимулисањем мишићних влакана тренинзима снаге и вежбањем може да се утиче на брзину и ток саркопениије (губитак мишићне снаге услед старења), а очување мишићне масе утиче на здравље целог организма, укључујући и мозак. Такође, новим сазнањима у области неуронауке установљено је да долази до неурогенезе, односно до настанка нових можданих ћелија у одраслом добу. Ћелије мозга расту и код одраслих, чиме је оповргнута теорија да су неурони махом статични и да не могу да мењају своју структуру.

Ни веровање да генетика одређује дужину живота више није тако стриктно, јер то како ће се наследне информације које смо добили од родитеља испољавати, умногоме зависи од фактора средине. Иако начин живота не може да измени наш генетски материјал, он може да релативизује ефекте гена које носимо, и то: начином исхране, адекватним степеном медицинске заштите и превенцијом болести, као и факторима као што су физичка и ментална активност и социјална интеракција. Доказано је да сродници који имају исте наследне факторе, али другачије утицаје из средине и другачији животни стил

имају и различиту дужину живота. Испитивање 3.000 сродника у Данској је показало да гени утичу на дужину живота 25 посто, а начин живота и средина утичу 75 посто. Ово откриће није изненађујуће јер је медицина напредовала, многе наследне болести и тегобе су подложне превенцији и лечењу, све је већи број људи који у младости мисле на старост, па мењају нездраве навике у исхрани, амортизују стрес и баве се физичким вежбањем.

Физичка активност

За очување здравља и виталности у старости изузетно је важна физичка активност.

Редовно вежбање битан је фактор у превенцији кардиоваскуларних и срчаних обољења, дијабетеса, карцинома, менталних болести, обољења нерава, попут Алцхајмерове болести и других хроничних стања. Вежбање треба да буде прилагођено здравственом стању особе у трећем добу, њеним склоностима и могућностима, па је значајно да се људи едукују и да се у са-

радњи са лекаром и тренером одреде вежбе.

Редовно вежбање комбиновано са уносом калцијума може да успори или чак заустави процес губитка коштане масе који долази са старењем. Ко само седи пре остари и ризикује развој многих хроничних болести и драстичан губитак еластичности тетива и лигамената. Флексибилност тела постиже се вежбањем различитих мишићних група. Подразумева се уколико постоје оштећења да се вежбе спроводе под надзором физиотерапеута. Основни мотив тренирања у старости јесте да се спречи губитак мишићне масе.

Вежбање мозга

Већ смо рекли да смејање покреће активност у чак пет различитих регија у мозгу, па стари људи за почетак не треба да се стиде ако се веселе и забављају у позним годинама, или се смеју грохотом на неки виц, шалу, гледајући комедију на ТВ-у или просто сећајући се неке смешне ситуације из прошлости.

Смех не умањује достојанство, он је лек, а ведри људи су и пријемчиви за друштво, што није занемариво у трећем добу, када многи пате од усамљености.

Делови нервних ћелија (дендрити) физички су променљиви, па један дендрит код одрасле особе може за 14 дана да удвостручи своју дужину. Неурони комуницирају међусобно електричним и хемијским сигнаlima, а у зависности од тога да ли су сигнали подстицајни или инхибирајући, зависи раст или пад активности неурона. Радозналост, учење, друштвене игре, вежбање и комуникација са другим људима директно су пропорционални броју новорођених ћелија мозга.

Здрава исхрана

У старости је имунитет слабији, па треба повећати унос антиоксиданата (бета каротен, витамини Ц и Е, селен и цинк), фитохемикалија и флавоноида. Ни механизам жеђи није тако прецизан као у младости, па треба водити рачуна о довољном уносу течности да не дође до дехидратације.

Конзумирање масти и угљених хидрата треба смањити, а повећати унос воћа, поврћа, немасног белог меса и рибе. Намирнице треба јести свеже, као и динстане и куване у води и на пари, док оне пржене треба избегавати. Оброке не треба прескакати ни уколико апетит изостане или зуби и протезе праве проблеме. Унос соли треба смањити, иако умањена осетљивост чула укуса многе тера да више сољу храну.

Уз редовне лекарске контроле, спровођење терапија и узимање прописаних лекова, одржавање личне хигијене, ношење удобне одеће и обуће, чување од драстичних температурних разлика, од излагања јакој хладноћи зими и екстремним врућинама лети, боравак на свежем ваздуху, рано легање и уредно спавање, фокусирање на позитивне ствари и умереност у свему, квалитет живота и у позним годинама биће веома задовољавајући.

Мр Весна Кнежевић
Извор: Мој живот

НЕ ДОЗВОЛИТЕ ДА МИШИЋИ АТРОФИРАЈУ

- Практикујте одговарајуће вежбе и тренирајте континуирано током целе године.
- Будите активни, крећите се, шетајте, пливајте.
- Истежите се пре и после тренинга, али и током дана.
- Одмарајте се више него кад сте били млађи.
- Повећајте унос течности.

ЈЕДИТЕ КВАЛИТЕТНЕ НАМИРНИЦЕ

- намирнице које обилују минералима, витаминима и влакнима
- храну богату здравим мастима, семенке, орашасте плодове, маслиново уље
- интегралне житарице, интегрални пиринач, пахуљице од разних житарица
- сезонско свеже воће и поврће
- поврће које је богато протеинима (пасуљ, грашак, боб)
- јогурт, кисело млеко, млади немасни сир
- пилетину, јунетину, ћуретину, рибу
- укус хране обогатајте зачинским биљем
- конзумирајте биљне чајеве

ЖИВОТ

САВЕТИ ЗА ИСХРАНУ
ТОКОМ ПРАЗНИКА

Празнични период је време окупљања и дружења, али и неизоставне богате празничне трпезе. Истовремено, то је доба године када проводимо највише времена у затвореном простору, мање смо физички активни и недовољно изложени сунчевим зрацима.

Исхрани се, више него обично, (не)даје на значају, а њени ефекти су најчешће видљиви и када су зима и периоди славља увелико иза нас.

„Заслугом“ интензивног и пролонгираног празновања, преједања су учесталија и често се одражавају на телесну масу, погоршање основне болести (хипертензија, дијабетес и др.) и различитих биохемијских

параметара (гликемија, триглицериди итд.).

Управо у овом периоду, значајан број интервенција дежурних здравствених служби је последица неумерености у конзумирању хране и пића. Претерујемо у уносу свега – масти, шећера, соли, алкохолних и безалкохолних пића. Имајући у виду претходно наведено, кратко подсећање на основне препоруке и савете правилне исхране није на одмет.

УМЕРЕНОСТ у конзумирању хране и пића. (Де)густирање свега, уз вођење рачуна о количини!

РАЗНОВРСНОСТ, кроз заступљеност свих група намирница, у зависности од врсте намирни-

ца у сировом и термички обрађеном стању

УОБРОЧЕНОСТ – редован унос хране кроз три главна оброка и две ужине. Редовне оброке не прескапати у ишчекивању празничне трпезе!

Алкохол, верни пратилац свих прослава, је као и остала храна, извор калорија, али и отвара апетит, те доприноси повећаном уносу хране. Требало би се придржавати препорука о конзумирању једног алкохолног пића на дан за жене односно, два за мушкарце. Свакако је потребно уносити довољно течности, поред воде, најбоље сокове од свеже цеђеног воћа, топле чајеве, супе и чорбе.

Не занемарити свакодневни унос свежег воћа – пет порција или око 400 г, нарочито имајући у виду сезону вирусних инфекција, када ове намирнице, као извор витамина, минерала и других корисних нутријената, постају важан савезник у јачању

имунитета. Цитруси (поморанџе, мандарине, грејпфрут и др.), нар, киви и бундева, су добар извор витамина Ц и других материја благотворних за здравље.

Не би требало заборавити ни безбедност хране! Сходно томе, потребно је увек имати у виду неколико принципа правилног хигијенског поступања:

• Чистоћа – правилно одржавање опште и личне хигијене

• Температурни режим – температура обраде и чувања термички обрађених и других намирница, посебно оних које спадају у категорију лако кварљивих (месо и производи од меса, колачи, руска и остале салате са мајонезом, јајима и сл.)

• Услови чувања – Храну не остављати дуже од 2 сата на собној температури! Куване оброке не чувати дуже од два до четири дана у фрижидеру.

Портала Градског завода за јавно здравље

Опасности које вребају
ПОВРЕДЕ ОКА

Тешке повреде очију честе су у индустријски развијеним земљама. Развитком индустрије је код нас виђамо их све чешће. Повреда, нарочито ако је комадић метала или другог страног тела продро у унутрашњост ока, представља велику опасност не само по вид већ и по одржање ока као органа. И тупи ударац у око може знатно да оштети осетљива ткива ока. Код повреда које су пробиле очну јабучицу важни делови ока могу бити оштећени већ самим тим. Овове се додаје још и запаљење, које настаје услед загађености ране и због страног тела које, ако је заостало у оку, употпуњује и погоршава ово већ иначе тешко стање. Ове повреде захтевају најхитнију лекарску помоћ.

Повређено око, које дуго после повреде остаје запаљено, представља велику опасност по друго око, које је још здраво. Запаљење може да се пренесе на друго неповређено око и тако доведе до потпуног слепила. Не постоји никакав лек који би са сигурношћу спречио или излечио болест на неповређеном оку. Као предрокана делује једино вађење дуго запаљеног повређеног ока, уколико је вид таквог ока угашен.

Велики број ових повреда, нарочито у индустрији, може са сигурношћу да се спречи ношењем заситних наочара. Не може довољно да, се нагласи од колико је значаја заштита очију на свим радним местима на којима су људи изложени повредама.

У хемијској индустрији долази до повреда очију разним штетним хемикалијама (киселине, базе, разни гасови и испарења). Свуда је ту потребна стручна медицинска помоћ.

Изазов за свакога: столови препуни разних ђаконија

SLUŠNI APARATI NA LEKARSKI RECEPT

POSEBNE POGODNOSTI ZA
VOJNE PENZIONERE !

- VRHUNSKA AMERIČKA TEHNOLOGIJA
- NEVIDLJIVI SLUŠNI APARATI
- PRODAJA NA RATE

BEOGRAD, Sazonova 18a
011/2435-924

NOVI SAD, Vase Pelagića 4
021/425-370

WWW.SLUSNIAPARATIZONEX.RS

Интерно гласило
војних ветерана

ИЗДАВАЧ

Удружење војних пензионера Србије Београд,
Браће Југовића 19

ЗА ИЗДАВАЧА
Љубомир Драгањац

НАСЛОВНА
СТРАНА:

Снимио:
Звонимир
Пешић

Година XVII. Број 191. ДЕЦЕМБАР, 2019.

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК
Звонимир Пешић

ЛИКОВНО-ГРАФИЧКИ УРЕДНИК
Милан Чуљић

СТАЛНИ САРАДНИЦИ
Др Часлав Антић мр Александар
Симоновски, мр Милан Шумоња,
Будимир М. Попадић, Душан Старчевић,
Влада Ристић

ДОПИСНИЦИ

Предраг Добић (Сремска Митровица),
Радивоје Здравковић, (Подгорица),
Будимир М. Попадић (Нови Сад),
мр Александар Симоновски (Крушевац),
Стеван Стојановић (Шабач),
Драгослав Ђорђевић (Крагујевац),
Драган Дабетић (Зајечар)

ФОТОГРАФИЈЕ У БРОЈУ
Будимир М. Попадић М. Чуљић, дописници
и сарадници

УНОС ТЕКСТОВА
Редакција

Лист излази месечно.
Телефон-факс: 011/322-8076

ШТАМПА
Пан-пласт, Београд

Адреса, Београд, Браће Југовића 19

Ел. пошта: uvps.veteran@gmail.com
Сајт Удружења <http://www.uvps.rs/>

ISSN 1452-3809

ЦИП –
Каталогизација у
публикацији
Народна
библиотека
Србије Војни
ветеран ИССН
1452-3809

Адвокатске услуге за КВП

БЕСПЛАТНИ САВЕТИ И ПОВОЉНИЈЕ ОСТАЛЕ УСЛУГЕ

На основу уговора о пословној сарадњи закљученог са УВПС, адвокати:

***Ивана Ц. ЈОВАНОВИЋ**, из Београда, ул. Балканска бр. 18, локал 93 (ТЦ „Иванијум“), тел. 011/2644384 и 064/1735395; Клијенте прима: уторком: од 17.00-19.00 часова;

За потребе војних пензионера обављаће следеће правне послове: даваће бесплатне правне савете и пружаће све остале адвокатске услуге уз накнаду по важећој адвокатској тарифи умањеној за 30 одсто (адвокат Ивана Јовановић).

УСЛУГЕ ВЕЗАНЕ ЗА САХРАНУ ПРЕКО УДРУЖЕЊА

Уколико користите услуге у вези сахра-не преко Удружења војних пензионера Србије требало би да знате да услуге могу користити чланови УВПС, чланови њихових породица, као и сви остали војни осигуранци.

Преко Удружења могу се добити комплетне услуге везане за сахрану:

- организација и заказивање термина за сахрану или кремацију,
- упис у матичну књигу умрлих,
- спроводница за пренос покојника,
- штампање посмртних плаката,
- продаја погребне опреме,
- превоз покојника,
- организација војних почаста,
- помоћ око сређивања докумената пре и после сахране ради регулисања права чланова породице после смрти војног осигураника,

- Умањење укупних трошкова за висуину рефундације

- бесплатан долазак у стан породице преминулог ради договора.

Све додатне информације могу се добити у месним и општинским организацијама УВПС, или директно на тел. 064/1660-423 и 011/3181-812.

ЗАКАЗИВАЊЕ ПОЧАСТИ ЗА САХРАНЕ

У београдском гарнизону заказивање почасне јединице ради одавања почести преминулим старешинама може се обавити путем следећих телефона:
у радно време: 011/300-5200
у ванрадно време: 011/206-4569

ПЕНЗИОНЕРСКО ЋОШЕ

Одрекли смо се очева
и остали без дедовине.

Пораз нас је опио
више од победе.

Код овако разноврсне
историје
ми запуцали у праисторију.

Најподмуклија мина је она
од оловке.
Експлодира тек у глави
читаоца.

Књигу је тешко продати.
А, купити писца?

Хвала неписменима!
Ништа не дописују.

Зоран Р. Ковачевић

TANJAdent

Стоматолошка ординација
„ТАЊА ДЕНТ“

Телефон: +381 63 214 800
Михаила Булгакова 50а, Београд
е-маил:
dr.tanjavukmirovic@yahoo.com

Пружа све врсте стоматолошких
услуга војним пензионерима и чла-
новима њихове породице, са 10%
попуста.
Такође се нуди и могућност одло-
женог плаћања на више рата.

Др Тања Вукмировић
специјалиста опште стоматологије

Прегледе можете заказати на:
063/214-800 / 061/252-8686

Радно време од 12 до 20 х